

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Право

Паспортом по... фізіономії б'ють клієнтів морально і матеріально міграційні чиновники Сумщини

▶ СТОР. 10

Позиція

Марія МАТВІЇВ: «Якщо кожен із нас змінить себе, тоді зміниться світ»

▶ СТОР. 12

Історія

Полиновий квіт Михайла Іванченка

▶ СТОР. 13

№ 68 (5818) СЕРЕДА, 9 КВІТНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

У Страсбурзі вирішується доля Ради Європи

Сьогодні Парламентська асамблея Ради Європи проведе екстрені дебати на тему: «Останній розвиток подій в Україні: загрози функціонуванню демократичних інституцій», а вже завтра депутати можуть позбавити російську делегацію права голосу. Причина — недотримання Москвою зобов'язань, взятих під час вступу до Ради Європи. Фундаментальним з яких є непорушність кордонів на континенті. Утім російські делегати, схоже, й самі не проти залишити сесійну залу. Вони погрожують, що, у разі виходу зі складу цієї організації, Рада Європи втратить платника чи не найбільших внесків. Отож організація стоїть перед вибором: принципи чи гроші.

У самій ПАРЄ не приховують, що сьогоднішні дебати по Україні — найактуальніше питання цієї сесії. Понад те, на думку деяких депутатів, від їх результату залежатиме й доля Ради Європи.

▶ СТОР. 7

У другому акті путінської п'єси рушницю позбавили приводу стріляти

Ризик вторгнення російських військ на південний схід України нині знизився. Страшно було вчора, кажуть військові експерти. Кульмінації задумана в Кремлі вистава «з порятунку російськомовних громадян» досягла в понеділок. Тоді була реальна загроза початку воєнних дій на материковій частині країни. І якби в ніч на вівторок і вчора керівництво країни, СБУ й МВС не вжили рішучих заходів, то путінська рушниця, яка ось уже місяць висить на наших південно-східних кордонах, за законами жанру все-таки вистрілила б у другому акті задуманої окупаційної п'єси...

Усе відбувалося за вже відомим кримським сценарієм. Але ефекту несподіванки агресору цього разу досягти не вдалося. Київ устиг згрупуватися й одержати підтримку глядацької зали в особі міжнародної громадськості. При цьому за лаштунками добре попрацювали наші дипломати.

▶ СТОР. 9

Кримінальну відповідальність за злочини проти держави посилять

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 8 квітня

Парламент ухвалив закон про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за вчинення злочинів проти основ національної безпеки України, який передбачає за такі злочини покарання у вигляді позбавлення волі на строк до 15 років.

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов повідомив, що в неділю розпочалася заздалегідь запланована і скоординована провокація проти нашої країни, яка була організована спецслужбами Російської Федерації, — захоплення адмінбудівель у Харківській, Луганській та Донецькій областях. За його словами, у понеділок увечері будинок СБУ в Харкові було повністю звільнено від злочинців, а у вівторок зранку повністю звільнено від сепаратистів Харківську ОДА. До того ж, наголосив О. Турчинов, під час звільнення адмінбудівель проти працівників міліції застосовували зброю і гранати, деякі працівники силових структур отримали поранення, затримано 70 злочинців.

▶ СТОР. 2

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Сергій Власенко, Ольга Михайленко, Антон Кіссе.

ПОДІЇ

Розпочався «марафон» поштових знаків

На Вінниччині відкрито пересувну виставку, присвячену 100-річчю української поштової марки. Ювілей відзначатиметься за чотири роки, утім філателісти області розпочали підготовку заздалегідь. Міське товариство колекціонерів спільно з «Укрпоштою» та місцевим краєзнавчим музеєм підготувало розгорнуту експозицію, що складається з декількох тематичних розділів: народні свята і традиції, космонавтика, фауна й флора, спорт, а також хронологія поширення поштових знаків для конвертів. Розпочався «марафон» у селищі Вороновиця на території Музею авіації та космонавтики. До його відкриття організатори виготовили спеціальний штемпель та клубний конверт. Зібрану колекцію поштових марок планують показати у всіх районах області, **інформує наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Переяславці вимагають звільнити директора заповідника

Громадські активісти, серед яких члени організацій «Переяславський скарб», «Захист справедливості» та працівники Національного історико-етнографічного заповідника «Переяслав» пікетували Міністерство культури. Серед вимог — звільнити з посади генерального директора НІЕЗ Павла Довгошию, причетного, за їхніми словами, до знищення не лише окремих експозицій, а й Музею народного одягу та Музею архітектури часів Київської Русі. З пікетувальниками зустрівся міністр культури Євген Нищук. Він повідомив, що в заповіднику «Переяслав» 11 квітня закінчується перевірка, яку проводять фахівці міністерства. Про її результати буде повідомлено через ЗМІ. На цей час гендиректор від посади відсторонений, **інформує наш кореспондент Світлана ЧОРНА.**

КОРОТКО

■ Трудовий колектив ПАТ «Азот» (Черкаська область) перерахував Міноборони України благодійний внесок — понад півмільйона гривень, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Влада Севастополя зобов'язала керівників підприємств ЖКГ приймати від городян плату за послуги в рублях. Російськими грошовими знаками у місті вже виплатили пенсії, але плату за комірне до цього часу приймали лише в гривнях, змушуючи витрачатися на обмінні операції, **інформує наш власкор Микола МАГДИЧ.**

■ Киянин Владислав Лелюшкін виборов Гран-прі на черговому Всеукраїнському телевізійному дитячому пісенному фестивалі-конкурсі «Соловейко України», що відбувся у Миргороді на Полтавщині, **передає наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

АМКУ зобов'язав нафтотрейдерів знизити роздрібні ціни на бензин *(РБК-Україна)*

Кримінальну відповідальність за злочини проти держави посилять

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 8 квітня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Спроби сепаратистів почати провокації у Миколаївській та Дніпропетровській областях локалізовано. Глава парламенту висловив переконання, що найближчим часом усі ОДА та будівлі СБУ на Східній Україні буде звільнено. Турчинов подякував працівникам силових структур, які гідно і професійно виконують свої обов'язки.

Зранку в сесійній залі зареєструвався 301 народний депутат. Під час виступу з парламентської трибуни лідера фракції КПУ Петра Симоненка у сесійній залі виникла сутичка. Коли Симоненко звинуватив чинну владу в тому, що вона зі зброєю виступає проти «інакомислячих мирних мітингувальників», депутати з фракції «Свободи» виштовхнули з трибуни лідера комуністів. Потім виникла сутичка між депутатами-комуністами та свободівцями. Олександр Турчинов оголосив кількахвилинну перерву і закликав депутатів вгамувати емоції та не зірвати засідання парламенту, враховуючи необхідність прийняття низки дуже важливих рішень.

На розгляд парламенту було винесено два законопроекти про відповідальність за злочини проти держави — в авторстві Олега Ляшка та Сергія Соболєва. Під час представлення свого законопроекту Ляшко заявив, що всі дії сепаратистів на Сході України скоординовані з одного центру поза межами України. «Мета цього центру — розкол України. Це робота російських спецслужб», — стверджував Ляшко. Депутат також наголосив, що участь у захопленні ОДА у Харкові, Донецьку та Луганську беруть не «мирні мітингувальники», а «терористи». Сергій Соболєв відзначив, що законопроект передбачає підвищення термінів відповідальності стосовно найважчих злочинів проти держави, для тих, хто пробує збройним шляхом повалити державний лад. «Ми навіть у страшному сні не могли уявити, що вулицями наших міст ходитимуть люди зі зброєю, гвинтівками та гранатометами», — зауважив Соболєв. Профільний комітет рекомендував прийняти за основу в першому читанні законопроект С. Соболєва.

Під час обговорення Ганна Герман (Партія регіонів) запропонувала провести парламентські слухання щодо проблем, які нині турбують людей на Сході України, щоб почути їх і разом окреслити план виходу із ситуації та зберегти країну цілісною. На її погляд, будь-які силові заходи щодо людей, які мислять інакше, є неприпустимими. Сергій Каплін («УДАР») закликав нову владу нарешті почати займатися реальними проблемами людей, у тому числі й на Південно-Східній Україні. «Якщо виконавча влада не здатна це зробити, то це має зробити парламент», — сказав Каплін і запропонував прийняти проект постанови про призначення Уповноваженого Верховної Ради з питань розвитку південно-східних регіонів. А також законопроект про позбавлення кандидатів у Президенти охорони за рахунок держави.

За схвалення проекту закону в авторстві С. Соболєва в першому читанні проголосували 230 депутатів. Закон у цілому підтримав 231 депутат.

Законопроект № 4524-1 має на меті посилити відповідальність за злочини проти основ національної безпеки України, а саме, за дії, спрямовані на посягання на територіальну цілісність і недоторканність України, за диверсію, шпигунство, а також вчинені проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.

Проектом пропонується внести зміни до низки статей Кримінального кодексу України в частині збільшення строків позбавлення волі, а також доповнити Кримінальний кодекс України новою статтею, встановивши відповідальність за перешкоджання в особливий період законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до закону України. За такі злочини передбачається запровадити кримінальну відповідальність у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до 15 років.

> **ДОСЛІВНО**
>
> ***Олександр ТУРЧИНОВ, Голова Верховної Ради України, в. о. Президента України:***
>
> ***— У неділю розпочалася заздалегідь запланована скоординована провокація проти нашої країни, яка була організована спецслужбами Російської Федерації.***

Народні депутати під час пленарного засідання вшанували хвилиною мовчання пам'ять українського майора Станіслава Карачевського, якого застрелив російський військовослужбовець у Криму.

Голова Верховної Ради також оголосив про вихід зі складу фракції Партії регіонів народних депутатів України Юрія Мірошниченка та Юлії Льовочкіної. Натомість народний депутат Віталій Грушевський увійшов до фракції Партії регіонів.

Депутати не підтримали внесення до порядку денного роботи Верховної Ради пакета із 40 законопроектів, у якому, зокрема, була й низка законопроектів щодо посилення боротьби з корупцією. За розгляд законопроектів пакетом проголосували лише 185 депутатів. Представники фракції «УДАР» і депутатської групи «Суверенна європейська Україна» наполягали на розгляді кожного законопроекту окремо. О. Турчинов побачив у цьому наміри зірвати засідання, нагадавши, що на погоджувальній раді було домовлено голосувати законопроекти пакетом.

Ярослав Дубневич, Ярослав Гінка, Олег Ляшко.

З другої спроби парламент ухвалив Закон «Про внесення змін до Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» та деяких інших законів України щодо техніко-юридичного вдосконалення виборчого процесу». За відповідне рішення проголосувало 252 депутати.

Законом внесено численні зміни, які стосуються майже всіх етапів виборчого процесу. Зокрема, пропонується закріпити додаткові гарантії реалізації принципів загальності виборів та таємності голосування, права громадян на участь у виборчому процесі, в тому числі у виборчій агітації. Вдосконалено правовий статус офіційних спостерігачів, надано їм статус суб'єктів виборчого процесу, а також розширено перелік їх прав, що сприятиме більш ефективному здійсненню ними своїх повноважень. Відповідно до вимог міжнародних та вітчизняних експертів у галузі виборчого права змінено процедуру формування територіальних виборчих комісій, підстави дострокового припинення повноважень членів виборчих комісій, а також змінено спосіб призначення їх керівництва. Запропоновано більш прозорі, демократичні та відкриті засади організації діяльності виборчих комісій — підвищено вимоги до кворуму на засіданнях територіальних та дільничних виборчих комісій, та прийняття ними рішень. Вдосконалено також підстави та механізм голосування поза межами виборчих дільниць. Деталізовано окремі виборчі процедури та актуалізовано порядок підрахунку голосів виборців на виборчих дільницях, встановлення підсумків та результатів виборів, складення і підписання відповідних протоколів виборчих комісій, транспортування і прийняття виборчої документації тощо. Збільшено загальний строк оскарження рішень, дій чи бездіяльності з двох до п'яти днів.

Після погоджувальної ради, яку було скликано під час перерви у пленарному засіданні, Голова Верховної Ради Олександр Турчинов повідомив, що на ній керівники фракцій дійшли одностайної думки — засуджують застосування сили у парламенті з будь-якого боку. «Коли будь-який депутат переходить на приниження іншого депутата, образи або висловлює гасла, які є порушенням Конституції і чинного законодавства, то головуючий повинен буде виключати мікрофон такого депутата», — сказав О. Турчинов.

Погоджувальну раду було скликано після того, як унаслідок сутички, що виникла між депутатами із фракцій КПУ та «Свобода», комуністи покинули сесійну залу парламенту.

Головуючий закрив ранкове пленарне засідання, висловивши сподівання, що з 16-ї години всі депутати дотримуватимуться таких позицій.

О. Турчинов також вибачився перед усіма народними депутатами за своїх колег.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Із виступів уповноважених представників фракцій і груп

Олесь ДОНІЙ, група «Суверенна європейська Україна»:

— Я приїхав із Харкова і стверджую, що харківська міліція займалася саботажем і бездіяльністю. Стверджую, бо спілкувався з харків'янами, яких не захищала міліція. Дуже добре, що приїхали потім із Полтави та інших міст спецпідрозділи, які допомогли звільнити обласну державну адміністрацію. Але я стверджую, що, на жаль, наші правоохоронці в Києві, знаючи заздалегідь, маючи інформацію про шабаш, який готується, не вжили належних заходів.

Віталій КЛИЧКО, фракція «УДАР»:

— Україна має справу зі справжньою війною. І хто наш ворог? Наш ворог — бандитизм і реваншизм. Але знаходяться в Україні і ті, хто готовий підігравати цьому, хто на догоду своїм політичним бізнес-клановим інтересам готовий зневажати майбутнє своєї країни. Люди на Сході та Півдні мають знати, вина за безлад на вулицях, за бесчинства гастролерів на тих, хто грається в сепаратизм, хто намагається розколоти країну, зірвати вибори. А також іноземних диверсантах, проплачених бандитами, правоохоронних органах. Люди вимагають відповідальності керівників, які не здатні налагодити ефективну роботу і захистити своїх громадян. Але не менш важливо зупинити тих діячів, місцевих авторитетів, які стоять за безчинствами, організовують і координують дії разом із російськими спецслужбами. Хочу підкреслити, досі авторитетні на Донбасі люди не засудили дії сепаратистів.

Анатолій КІНАХ, група «Економічний розвиток»:

— Україна як незалежна держава проходить черговий етап іспитів, в тому числі захищаючи свою державність, територіальну цілісність. Нам усім необхідно зрозуміти: незважаючи на поточну особисту чи політичну конкуренцію, Україна знаходиться під шаленим зовнішнім економічним, політичним, інформаційним тиском. І ті структури, ті політики, які впадають у панічні настрої, політичну істерію, вони, по суті, працюють проти національних інтересів України. Бо мета, в тому числі зовнішніх сценаріїв, створити ситуацію загострення суспільно-політичної і соціально-економічної, правової нестабільності в Україні, через це зірвати процес виборів Президента. Це спрямовано на те, щоб, спираючись, у тому числі на п'яту колону, максимально знизити можливості України — захищати свої національні інтереси.

Сергій СОБОЛЄВ, фракція ВО «Батьківщина»:

— На жаль, Російська Федерація через свої спецслужби ініціює не мирні протести, а провокації. Те, що сталося в Донецьку в понеділок, коли п'ять озброєних автоматників у машинах із гранатометами пробували захопити центр телебачення, і наші спецпідрозділи міліції, у тому числі і з Запорізької області, не могли застосовувати проти озброєних людей адекватні сили. Це є неподобство, і в разі, якщо є збройні підрозділи, повинна бути адекватна реакція міліції, яка повинна це негайно зупиняти.

Владислав ЛУК'ЯНОВ, фракція Партії регіонів:

— Нині наша країна перебуває на межі громадянської війни. І я хотів би, щоб влада прийняла це до відома і почала реагувати адекватно. Я хочу сказати, не припустима ситуація, коли люди вийшли зі своїми вимогами, а до них застосовують зброю. Ми вимагаємо, щоб було створено переговорну групу з представників усіх парламентських фракцій і керівництва уряду. Ця група має негайно вирушити у регіони, де є напруження. І мирним шляхом вирішити це питання і зберегти Україну.

Олег ТЯГНИБОК, фракція ВО «Свобода»:

— Звісно, коли народ виходить на вулиці і має якісь певні свої вимоги, то з народом потрібно говорити і влада має його чути. Але коли приїжджають офіцери Російської Федерації, організовані групи диверсантів, сепаратистів і намагаються створити сепаратистський шабаш, намагаються зіткнути людей між собою всередині України, то з ними треба говорити зовсім по-іншому. І ми, навпаки, вважаємо, що на сьогодні головним завданням українського парламенту є протидія антидержавному, сепаратистському заколоту в східних регіонах країни, організованого Кремлем.

Петро СИМОНЕНКО, фракція Комуністичної партії:

— Від істерики треба перейти до здорового глузду в оцінці тих подій, які відбуваються на Сході України. А найголовніше, відповісти на запитання, а що зробила українська влада для того, щоб не було цих подій на Сході? Давайте ми почнемо з того, що проаналізуємо, з якими вимогами громадяни, а це народ України, що проживають у Донецькій, Луганській та інших областях вийшли: вони вимагали давно вже, з перших років незалежності, щоб визначена була державна позиція відносно статусу російської мови, про необхідність проведення місцевих референдумів для того, щоб захистити свої права й інтереси на те, як вони оцінюють культуру, історію, події.

«Це стримає від авантюр»

Закон про посилення кримінальної відповідальності за злочини проти національної безпеки України набере чинності з моменту опублікування. Про це під час брифінгу заявив в. о. голови фракції «Батьківщина» Сергій Соболєв.

Парламентарій повідомив, що фактично до норм, передбачених Кримінальним кодексом за сепаратизм, додалася лише одна нова стаття. Вона, зокрема, передбачає покарання за перешкоджання діяльності військовим підрозділам Збройних Сил України та іншим військовим підрозділам. Всі інші норми стосуються шпіонажу, державної зради, захоплення державних установ, перешкоджання діяльності органів державної влади. «В основному покарання передбачає від 5 до 8 років позбавлення волі, а за державну зраду — довічне відбування покарання», — зазначив С. Соболєв.

На його думку, Верховна Рада має зняти обмеження на застосування міліцією зброї проти озброєних сепаратистів. «Приміром, при спробі захоплення держтелерадіо Донецької області було використано п'ять автомобілів із озброєними бойовиками, в яких, крім автоматів Калашникова, був гранатомет. А спеціальний підрозділ міліції, який за викликом прибув на місце злочину, фактично був змушений стріляти вгору. На жаль, вони не змогли затримати цих людей, посилаючись на відповідну постанову Верховної Ради. Ми повинні зняти будь-які обмеження щодо застосування будь-яких засобів впливу, тому що коли люди зі зброєю виходять на так звані акції протесту — це вже є відкриті терористичні дії», — сказав народний депутат.

Коментуючи провалене голосування за антикорупційний пакет законів, парламентарій зазначив, що це сталося через майбутні президентські вибори. Також С. Соболєв повідомив, що в четвер на сесії ПАРЄ розглядатиметься питання про позбавлення Російської Федерації повноважень і права голосу. «43 країни підтвердили легітимність української влади й необхідність позбавлення повноважень РФ до січневої сесії. Востаннє така норма застосовувалася щодо Росії після війни в Чечні. Я думаю, що це протверезить Путіна від авантюр, які він планує вчинити в Україні», — сказав в. о. голови «Батьківщини».

Сергій МЕЛЬНИКОВ.

Юрій Мірошниченко вийшов з Партії регіонів

Народний депутат Юрій Мірошниченко написав заяву про вихід як із фракції, так і з Партії регіонів. Про це він повідомив під час брифінгу в парламенті.

«Я вичерпав усі можливості представляти та захищати інтереси виборців, які голосували за Партію регіонів та за мене особисто. На жаль, моя точка зору на з'їзді політсили залишалася в меншості. Я поважаю думку моїх колег, але продовжу роботу в парламенті, захищаючи інтереси виборців як позафракційний депутат», — сказав парламентарій.

Він також зазначив, що відчуває провину за діяльність регіоналів. «Я відчуваю персональну відповідальність, а, можливо, й провину перед Україною за те, що відбулася і сталося в країні в результаті діяльності партії, зокрема і моєї», — сказав він.

Водночас Ю. Мірошниченко вважає, що закон про люстрацію створює нерівні умови для конкуренції на президентських виборах. «Особи, які обіймали посади міністрів з 25 лютого 2010 року до 25 лютого 2014 року, а найрейтинговіший сьогодні кандидат на пост Президента був міністром певний час, обмежуються в праві обіймати вищі посади в Україні. Тому навіть розмови про те, що дехто намагається усунути конкурентів на цих виборах, вже кидає тінь на щирість такого роду ініціатив», — заявив Ю. Мірошниченко.

Народний депутат вважає, що перед тим, як позбавляти когось посади, необхідно принаймні провести службове розслідування.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ФОТОФАКТ

Мітинги біля Верховної Ради України, зокрема, за єдину Україну.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Нових територіальних захоплень не буде

ТОЧКА ЗОРУ

В прошлом марте весною не пахло,
в этом марте — запахло войной.

Ці рядки Олексія Івантера, розміщені у березневому номері «Литературной газеты», яка тепер доходить до Києва з великим запізненням, підтверджуючи у такий своєрідний спосіб подальшу їх злободенність на прикладі відносин між Україною і Росією. Судячи з останніх подій на українському сході, Крим — це не остання непомірна ціна за те, щоб ми були державою.

Цілком очевидно, що нових територіальних захоплень не буде. Зараз у практичну площину переводяться плани щодо зриву президентських виборів в Україні. Для цього потрібно поставити її перед необхідністю введення надзвичайного стану, що автоматично призведе до призупинення виборчої кампанії. Фактично реалізується сценарій до примушування введення НС. Він, до речі, збігається з позицією частини політиків та окремих кандидатів на президентство. Один з доказів тому — дбайливе зберігання барикад на вулицях Києва, окупація значної кількості адміністративних та інших будівель у Києві, наявність незаконних збройних формувань (не лише у Києві), не кажучи вже про їх поведінку. У цьому ж ряду декларативність зусиль з їх роззброєння.

На такому фоні по дитячому звучать застереження МВС з приводу того, що захоплення державних установ в Луганську, Донецьку та Харкові каратиметься ув'язненням на тривалий термін.

Узагалі українські силові структури деморалізовані і дискредитовані, їх керівники не те що не діють на упередження, а, схоже, взагалі не в змозі оволодіти ситуацією і адекватно реагувати на те, що відбувається. Надалі вже не можна не звертати уваги на провали у кадровій політиці, а, відповідно, не звертати уваги на кадрові призначення, що відштовхують і людей, і регіони. До того ж, якщо раніше в Києві було надмір вихідців з Донбасу в центральних органах влади, зараз — жодного.

Отже, в державно-політичному плані сьогодні належить вирішувати два ключових завдання: утримати ситуацію під контролем, навести конституційний порядок без надзвичайного стану та забезпечити проведення справді демократичних виборів. Відповідальність за вирішення першого з них повністю лежить на владі, яка для початку повинна від розмов перейти до належних дій з наведення порядку в країні.

Не повинно надалі бути так, що держава, країна і люди без належного захисту. Треба негайно змінити підходи до політики безпеки України, наростити до належного рівня її оборонний потенціал.

Друге — лежить у площині відповідальності людей. Сьогодні якраз той момент, коли потрібно дати відповідь на вже одвічно українське: суспільство висуває поганих кандидатів на високі й найвищі державні посади чи вони змінюються у гірший бік після отримання влади з рук людей. Вважаю, що первісним у цьому є суспільство. Правда, воно раніше бачило вождів переважно на портретах під час свят та демонстрацій, нині — здебільшого на сторінках «Форбс».

Як створити в країні прийнятну якість управління і зробити владу справді підзвітною народу? На перший погляд, відповідь на це проста: в державі, яка прагне розірвати зі складним минулим, треба в усьому і всім, починаючи з президента, діяти виключно в межах конституції і законів. Вони, у свою чергу, мають базуватися на демократичних загальноцивілізаційних цінностях.

Зіставимо цю відправну вимогу з реаліями. Наявність 23 кандидатів - саме по собі наочне свідчення президентських виборів як українського ярмарку марнославства.

Частина з них невідомо звідки випливла, шестеро взагалі безробітних. А відтак вирішили одразу працевлаштуватися на найвищу посаду. Судячи з декларацій, ряд претендентів бідні, мов церковні миші. Одразу питання: де взяли 2,5 млн. гривень, щоб внести заставу до ЦВК. Адже назад цю суму отримують лише два фіналісти цієї кампанії.

У цьому зв'язку абсолютно логічним є висновок Комітету виборців України: 2/3 кандидатів виступають у ролі технічних. Зокрема, для того, щоб потенційно реальні кандидати мали можливість за їх рахунок формувати лояльні для себе виборчі комісії (кожен кандидат має право на своє представництво в комісіях).

Як за таких обставин оцінювати слова та вчинки одних та інших? Що очікувати країні, коли власне від початків виборчої кампанії закладаються такий цинізм і фактичне ошукування виборців? На такому тлі по-своєму навіть логічно і закономірно виглядають заяви та твердження кандидатів на президентство. Їх зміст зводиться поки що до того, що, проклинаючи попередню «злочинну владу», вони фактично здебільшого просто прагнуть стати Януковичем. Не більше й не менше. Ті ж популізм і авторитаризм аж до диктаторства. Вражають їх ставка на силу влади, а не владу закону, декларації на зразок: я прийду і зроблю, я вирішу, я розженy і т. п. Можливо, людям це й подобається, але несе потужний руйнівний потенціал для країни. Та й що, наприклад, може дати шельмування кандидатами-депутатами своїх же колег і Верховної Ради загалом як спосіб самовозвеличення. А про свою персональну відповідальність — ні пари з вуст. Зате зривають шалені оплески. Так і доплескалися до краю...

З урахуванням стислих термінів, зруйнованої довіри всередині країни, між Україною і Росією, млявих дій ЄС та США, втоми і заляканості людей, ця виборча кампанія нагадуватиме коротку і жорстку внутрішню війну. У тому числі за участю інших держав.

Позитивом в усьому цьому може і повинно бути те, що українські виборці будуть вже обирати, а не просто голосувати, і як це часто бувало — від протилежного. Що вони будуть орієнтуватися на людину, яка б мала підтримку в усіх регіонах і об'єднувала Україну. Інакше наступних виборів вже може не бути.

Володимир ЛИТВИН,
Голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони.

ОФІЦІЙНО

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України.

Реквізити накопичувального рахунку:
Отримувач: виборчий фонд Порошенка Петра Олексійовича.
Реєстраційний номер облікової картки платника податку: 2401005438.
Банк отримувача: ПАТ «Міжнародний інвестиційний банк», м. Київ.
Код банку отримувача (МФО): 380582.
Рахунок отримувача: 26409010500272.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України.

Реквізити накопичувального рахунку:
Отримувач: виборчий фонд Рабіновича Вадима Зіновійовича.
Реєстраційний номер облікової картки платника податку: 1957418113.
Банк отримувача: Києво-Печерське відділення ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», м. Київ.
Код банку отримувача (МФО): 321842.
Рахунок отримувача: 26404053100902.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України.

Реквізити накопичувального рахунку:
Отримувач: виборчий фонд Гриценка Анатолія Степановича.
Реєстраційний номер облікової картки платника податку: 2111717592.
Банк отримувача: АТ «Укрексімбанк», м. Київ.
Код банку отримувача (МФО): 322313.
Рахунок отримувача: 26409030347007.

У студентів є шанси влаштуватися на роботу в облраду

У Тернопільській обласній раді проходять стажування переможці проекту «Студенти для органів місцевого самоврядування-2014». Його вже третій рік реалізовує громадська організація «Молодіжна альтернатива». Після співбесіди з 22 претендентів відібрали вісім студентів місцевих ВНЗ. До речі, всі восьмеро — дівчата. Стажуватимуться вони в підрозділах обласної ради до 30 червня: по чотири години щодня. З досвіду попередніх років відомо, що в ході стажування до студентів придивляються, і в майбутньому вони матимуть непогані шанси влаштуватися на роботу в органи місцевого самоврядування, виконавчі служби, помічниками депутатів тощо.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ПЕРЕЛІК
громадських організацій, яким Центральною виборчою комісією надано дозвіл мати офіційних спостерігачів під час проміжних виборів народного депутата України 25 травня 2014 року в одномандатному виборчому окрузі № 83 (Івано-Франківська область)

№ з/п	Назва громадської організації	Дата та номер постанови Центральної виборчої комісії, якою надано дозвіл мати офіційних спостерігачів
1	Всеукраїнська громадська організація «Громадянська мережа «ОПОРА»	від 3 квітня 2014 року № 193

Від управління Верховного комісара ООН у справах біженців для потреб пунктів обслуговування і реєстрації переселенців з АРК, розгорнутих біля блокпостів «Ставки» і «Чонгар» на Херсонщині, виділили шість міні–електростанцій **(на знімку, наданому прес-службою управління ДС НС Херсонщини).** Їхня потужність у 5,5 кіловата дозволяє повністю покрити потреби наметових містечок, *повідомляє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ*

У Харкові антитерористичну операцію продовжать

Близько шостої ранку 8 квітня численні міліцейські підрозділи зайняли будівлю Харківської облдержадміністрації. Але основною бойовою ланкою, за інформацією глави ОДА Ігоря Балути, були бійці спецпідрозділу «Ягуар». За попередніми даними, у результаті спецоперації жертв і потерпілих не було, хоча пізніше з'явилася інформація про кількох поранених. Відомо також, що затримано близько 70 проросійських активістів. Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков заявив, що операцію проведено без єдиного пострілу. Однак тепер головну держустанову Харківської області від можливого зворотного штурму охороняють кількасот бійців різних підрозділів МВС, озброєних автоматичною зброєю і, судячи з обвислих на ременях підсумків, повним комплектом боєприпасів.

Центр Харкова вчорашнім ранком нагадував більше район бойових дій, ніж те звичне й затишне для всіх місто промисловості, науки і культури. Вибиті шибки, спалені приміщення облради на першому поверсі будівлі, обвуглений фасад облдержадміністрації, купи сміття, перекриті дороги...

З моменту прориву міліцейської блокади, заволодіння будівлею проросійськими активістами і до узяття її під контроль підрозділами МВС минуло трохи більше доби. Сьогодні можна вже відповісти на запитання: чого домагалися й чого досягли ті люди, яких називають сепаратистами? Насамперед, вони вимагали проведення референдуму про ставлення мешканців міста до федеративного устрою держави. Скликання позачергової сесії обласної ради, на якій депутатам пропонувалося розглянути питання про можливість проведення такого місцевого референдуму. Але коли депутати облради на сесію не прибули, з'явилася ідея про створення Харківської республіки, а ближче до ночі в будинку адміністрації області та на прилеглій території почалися заворушення, що, як уже відомо, закінчилися «коктейлями Молотова», биттям вікон і пожежами.

«Антитерористичну операцію, у результаті якої звільнили Харківську облдержадміністрацію, буде продовжено», — заявив учора голова Харківської облдержадміністрації Ігор Балута. За його словами, будівля ОДА взята під охорону й повністю готова до роботи співробітників. Хоча як можна нормально працювати в приміщеннях, спалених і залитих водою із брандспойтів, з вибитими вікнами, наприклад, мені не зовсім зрозуміло.

Повідомляється також, що всі затримані міліцією є громадянами України. За деякими даними, усіх їх уже вивезли з Харкова до слідчих ізоляторів інших міст. Але чи є ці та інші заходи достатніми для того, щоб відновити порядок у Харкові? Думаю, ні. Поки що це тільки політичні протести й вони не так численні. Але на центральну владу чатує й інша небезпека — економічних страйків, адже багато підприємств працюють не на повну потужність.

До речі. ***Напередодні харківський міський голова Геннадій Кернес у ефірі програми «Свобода слова» заявив, що закон про місцевий референдум зняв би багато проблем на сході країни.***

— Не треба боятися запитати у людей їхню думку. Влада зможе керуватися ними в подальшій політиці. Я звертаюся до депутатів: визначте чітко, що можна вирішувати на місцевому рівні, а що ні, і люди не будуть іти на поводі в емоцій і піддаватися на заклики, які поза законом. Сьогодні зростання цін, інфляція, напруженість — потрібно не відключати телевізійні канали, які, до речі, легко доступні в інтернеті, а об'єднувати зусилля всіх гілок влади і працювати, домовлятися, чути один одного, — зазначив Г. Кернес.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото автора.

Головну держустанову Харківської області охороняють кількасот бійців різних підрозділів МВС.

Перед входом до обласної державної адміністрації — барикада і постійний мітинг.

Умовити прихильників «Донецької народної республіки» приїздив Ахметов

Очікуваного в ніч на вівторок штурму будівлі обласної державної адміністрації не сталося, захопники продовжували залишатися всередині будівлі. Увечері в понеділок на площі побільшало людей, було помітно багато молодиків з арматурою, палицями, битками та обрізками труб у руках, із масками на обличчях. Із автомобілів розвантажували пакети з продуктами і коробки з ліками. На площі голосно лунала музика: постійно крутили гімн Радянського Союзу та «Русский марш».

Уночі до захопників приїхав спочатку народний депутат України, голова обласної організації Партії регіонів Микола Левченко, а згодом — власник компанії СКМ Рінат Ахметов. Він запропонував активістам обрати кількох представників для переговорів із владою та пообіцяв виступити посередником. Натомість гарантував, що штурму будівлі не буде.

Опоненти зазначили, що вважають чинну київську владу нелегітимною і вести переговори з нею не збираються. Активісти сказали, що проголошення «Донецької народної республіки» було крайнім кроком: «тому що людей не почули місяць тому».

«Від того, що ви робите, люди повинні жити краще. Можна брати будь-яку риторику. Але як зробити життя кращим? Якщо зараз вийшли і людям стало жити краще — добре. Якщо вийшли і стало гірше — це погано», — намагався переконати співрозмовників Ахметов.

«Відокремитися — це не мета, а засіб. А мета — жити краще. Приберіть емоції. Я розумію, що у вас болить душа. Всі, у кого за Донбас болить душа, — мої брати. Донбас для мене назавжди. Я тут живу, тут дихаю», — продовжував бізнесмен.

Утім, наостанок він перестав стримуватися і виявив емоції. Активісти запитали, чи готовий власник футбольного клубу «Шахтар» очолити координаційну раду, а один із протестувальників попросив Ахметова закрити донецький аеропорт (аби не дати провести антитерористичну операцію). «У мене що, бл..., є ключі, як — закрити аеропорт?» — обурився бізнесмен.

Він заявив, що готовий узяти представників протестувальників на переговори з першим віце-прем'єр-міністром України Віталієм Яремою, який приїхав до Донецька в понеділок і проводив нараду із силовиками.

«Я готовий зробити все і бути з вами. У мене працює 300 тисяч людей. Треба продавати продукцію. Якщо почнеться штурм — піду разом з вами. Буду страждати разом з вами.

Але я хочу звернутися до уряду і попросити. У них штаб. Я буду просити, щоб жодного штурму не було», — сказав Ахметов.

«Ми говоримо про те, щоб Донбас почули. Треба говорити. Послухайте мене, якщо завтра проллється кров — кому стане краще?» — додав він. Кілька активістів вирушили з бізнесменом на переговори. На ранок вівторка будівля облдержадміністрації залишалася захопленою, на площі перед нею перебували близько 200 осіб, які грілися біля діжок із багаттям.

Прокуратура Донецької області кваліфікує захоплення адмінбудівель і проголошення «Донецької народної республіки» як захоплення державної влади. «Зараз кримінальні провадження за всіма цими фактами об'єднані і перекваліфіковані за частиною 1 статті 109 Кримінального кодексу України (дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу чи на захоплення державної влади)», — йдеться в повідомленні прокуратури області. «Органи прокуратури також уповноважені заявити, що будь-які рішення, прийняті самопроголошеними депутатами народної ради, не є законними. Подібні рішення є лише спробами дестабілізувати ситуацію в регіоні, а також штучно створити громадянське протистояння», — повідомили в прокуратурі.

Ліна КУЦ.

Донецька область.

Фото автора.

«Трималися навіть тоді, коли помічали червоні цятки від лазерних прицілів росіян»

Кілька тисяч жителів Черкас та навколишніх населених пунктів прибули до центру міста, щоб привітати екіпаж легендарного морського тральщика «Черкаси». Він героїчно тримав оборону й останнім покинув заблоковане російськими окупантами озеро Донузлав. Після надзвичайно хвилюючої зустрічі моряків з городянами нам вдалося зустрітися з командиром судна, капітаном третього рангу Юрієм Федашем** (на знімку)**. Стриманий 33-річний командир лаконічно відповів на наші запитання.

— Юрію Петровичу, звідки ви родом, яким був ваш шлях до моря, військової служби?

— Народився я в Тернополі. 2002 року закінчив Севастопольський військово-морський інститут імені Нахімова. Два роки командував зенітно-артилерійською частиною на десантному кораблі «Кіровоград». З 2006-го — на морському тральщику «Черкаси». Був командиром мінно-торпедної бойової частини, згодом — помічником командира, з 2012-го — командир корабля.

— Про що думалось у період блокади українських кораблів російськими морськими силами?

— Часу на роздуми було обмаль. Щодня проводили навчання та тренування щодо оборони та захисту тральщика.

— Якби вдалося прорватися з блокади — які були б ваші подальші дії?

— У прибережному напрямку прямували до порту Одеси. Корабель та екіпаж готувалися до небезпечних маневрів. У разі затоплення — до того, щоб організовано покинути корабель.

— Чи готові були до застосування зброї?

— Так. Моряки були готові стріляти на ураження, якби штурмовики почали це робити. Але стріляти першими у них наказу не було.

— Чи дізналися щось нове про членів команди під час найдраматичніших подій на озері Донузлав?

— Я знав, на що кожен здатний. І все ж відкрив морально-психологічний поріг екіпажу, дізнався хто більш сміливий, а хто менш.

— Хто найбільше вразив?

— Мій помічник та штурман корабля, які написали рапорти про відмову служити українському народові в перший день активних дій 21 березня. Того дня так вчинили дванадцятеро. Після другої спроби прориву з блокади, 23 березня, написало ще четверо. Понад п'ятдесят матросів, старшин та офіцерів залишилися на кораблі й трималися до останнього. Навіть тоді, коли тральщик почали штурмувати і на постатях членів екіпажу почали з'являтися червоні цятки від лазерних прицілів росіян.

— Що допомогло вистояти?

— Патріотизм, високий рівень вишколу і той факт, що більшість екіпажу представляла материкову частину України.

— Який висновок зробили для себе після подій у Донузлаві?

— Укотре переконався, що потрібно мати справу, працювати, служити з надійними людьми. Маємо постійно показувати приклад підлеглим, турбуватися про них, щоб вони це відчували.

— Які враження залишилися після зустрічі з черкащанами?

— Екіпаж корабля вдячний за теплий прийом. Нам показали історичні місця, Чигирин та Канів. Приємно, що уродженцю Черкащини, командиру бойової частини корабля, капітан-лейтенанту Сергію Карлашу вручили ордер на двокімнатну квартиру для його родини.

— А ваша сім'я має власне житло?

— Поки що ні. Дружина і піврічний син перебувають у моїх батьків у Тернополі. Екіпаж тральщика «Черкаси», швидше за все, базуватиметься в Миколаєві чи Очакові. Сподіваюсь забрати туди свою родину.

— Бажаємо вам, Юрію Петровичу, і всій команді корабля успішної служби на новому місці!

Розмовляла
Лідія ТИТАРЕНКО.

P. S. Помічник командира корвета Олексій Кирилов передав на зберігання міській раді знамено Військово-Морських Сил України, яке до останнього майоріло на щоглі корабля, подарований прапор Тернополя, герб, вимпели, відзнаки, фотографії, а також корок від пляшки шампанського, яку за традицією колись розбили об борт, спускаючи корабель на воду. Керівники міста й області запевнили моряків, що повернуть ці речі, як тільки вирішиться доля «Тернополя».

Черкаси.

Фото
Маріанни НЕМЧЕНКО.

Напівреабілітований Гітлер,

або Розширення ареалу імперського хамства

«Україна намагається позбутися, насамперед, нас і всяких спогадів про нас. І нерозумно звинувачувати в цьому Україну. Треба замислитися, чому ми викликаємо таку огиду і такий страх. Чому заради того, щоб не бути разом з нами в одному союзі, люди готові місяцями мерзнути, вдихати гар гумових покришок, йти під кулі і помирати. Що є в нас такого? Це дуже корисні думки. Що тверезіше людина оцінюватиме себе, то адекватніше вона чинитиме».

Олександр Невзоров, російський журналіст.

З адекватністю поки що в них не складається. Ні у ставленні до нас, українців. Ні до своїх — тверезіших росіян. Тим, можливо, ще важче, ніж нам. Бо жити у мороці істеричного шовінізму, ненависті й люті «за зраду святих ідеалів» нестерпніше, ніж місяцями мерзнути й дихати горілою гумою. «Голос України» вже розповідав про розправу над професором Андрієм Зубовим, який відверто виступив проти кримської афери Кремля і провів паралелі між Володимиром Путіним та Адольфом Гітлером. Людину облили брудом, зашельмували, «університетське середовище» відвернулося від відомого вченого, як від прокаженого. Видалося мало...

Московський політолог Андранік Мігранян в газеті «Известия» долучився до хору обурених. Арія у виконанні особи з «типово російським прізвищем» вийшла особливо огидною, а стаття «Наші Передонови» — до непристойності циничною. «Гадаю, — з почуттям зверхності повчає Зубова автор, — що історику, та ще обтяженому ступенями, варто бути акуратнішим у своїх оцінках того, що насправді відбувалося в німецькій історії». І далі сам «обтяжується» висновком: «Треба відрізняти Гітлера до 1939 року і Гітлера після 1939 року і відділяти мух від котлет. Річ у тім, що доки Гітлер займався збиранням земель, і якщо б він... був славний тільки тим, що без єдиної краплі крові об'єднав Німеччину з Австрією, Судети з Німеччиною, Мемель з Німеччиною, фактично завершивши те, що не вдалося Бісмарку, і якби Гітлер зупинився на цьому, то залишився б в історії своєї країни політиком найвищого класу. Однак найвищим лиходієм він залишився в історії тільки тому, що поставив перед собою і Німеччиною маячливі ідеї світового панування, оголосивши цілі народи неповноцінними, намагаючись утвердити вищість арійської раси над іншими...».

Після ознайомлення з цією цитатою ви можете підказати, в чому, власне, професор Зубов помилився у своїх «неакуратних оцінках»? Хіба Володимир Путін не зазіхає на Україну, як спасівська муха на котлети? Хіба не ставить перед собою й Росією маячливі ідеї планетарного панування, хіба не намагається утвердити вищість російської раси над «неповноцінними недодержавними» сусідами? Тоді що забули в Криму його «марсіяни» у «куплених з-під поли» «тиграх», що шукає біля наших кордонів озброєна до зубів «самооборона» Харкова, Луганська, Донецька? Путін не зупиняється. Як і напівреабілітований Міграняном Адольф Гітлер, він ризикує втриматися у непочесній номінації найбільших лиходіїв історії.

Утім, не тільки за порівняння з фюрером перепало Андрію Зубову. В політолога «не могли не викликати подиву огидні фальшиві і загалом неосвічені твердження Зубова про те, що росіян в Україні ніхто не утискає». Навпаки, за «науковим» відкриттям самого Мігранян, росіян в Україні проганяють через форсовану українізацію, потужний тиск і звуження ареалу російської мови. Навіть, уявіть собі «незалежне нахабство», під час вступу до вишів треба пройти співбесіду українською мовою, що створює «колосальні проблеми» для російськомовних...

Про колосальні проблеми інакомовних у самій Федерації необтяжений освіченістю — попри диплом Московського державного інституту міжнародних відносин та численні титули — знавець біографії Гітлера не розводиться. Хоча ближче і без особливих затрат на переїзди можна дослідити, що в Росії утискують права всіх меншин — на культуру, мову, освіту. Взяти хоча б вірмен, якщо не влаштовують українці. Уродженець Єревана Андранік Мігранян, наприклад, вступаючи до московського інституту, чомусь не затявся на мові предків, а слухняно «співбесідувався» російською. Втім, і нині, з поваги до нього, в Росії не запровадили другої, третьої чи п'ятдесятої державної мови вірменської. І в «Известия» шпарить без проблеми з перекладом, його навіть хвалять за відсутність акценту. Тобто те, що в багатонаціональній Росії — закон, в Україні вважається тиском? Саме з тверджень таких політологів і відгонить огидною фальшю.

І не наша вина, що ця фальш розбиває всі штамповані сентименти про слов'янську єдність і братство. Таки справді достойніше під кулі потрапити, ніж залишатися в ареалі імперського хамства.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ОФІЦІЙНО

Потрібно діяти на випередження

Сплеск сепаратистських заворушень, які охопили низку регіонів України, є свідченням того, що Росія приступила до реалізації другого етапу плану агресії проти України на Сході, а саме в Донецькій, Харківській та Луганській областях. Про це йшлося на нараді під керівництвом в. о. Генерального прокурора України Олега Махніцького з обласними прокурорами, яка проходила у режимі відеоконференції.

«На сьогодні у подіях, що відбуваються в Донецькій, Луганській, Харківській областях, ми бачимо реалізацію кримського сценарію, тому вам спільно з керівниками правоохоронних органів потрібно діяти на випередження», — зазначив керівник відомства.

Він, зокрема, зобов'язав прокурорів посилити координуючу роль правоохоронних органів у протидії проявам сепаратизму та наголосив на необхідності в рамках чинного законодавства вжити вичерпних заходів щодо розблокування захоплених адміністративних будівель, встановлення осіб, винних у скоєнні зазначених злочинів, і притягнення їх до відповідальності.

При цьому Олег Махніцький зауважив, що за прикриття в органах влади та правоохоронних органах певні структури відпрацювали та втілили в життя цілу низку злочинних схем з розкрадання державних та бюджетних коштів. Ці ж самі структури нині використовуються для розхитування ситуації у Донецьку, Луганську та Харкові.

«Тому, дуже важливо виявити та перекрити джерела фінансування цієї незаконної діяльності, притягнути організаторів сепаратистських виступів до відповідальності», — підкреслив очільник відомства.

Окрім цього, за словами Олега Махніцького, для керівників прокуратур центральних та західних регіонів держави першочерговим завданням залишається забезпечення громадського спокою та правопорядку на цих територіях. Такі само завдання він поставив перед прокурорами інших областей, зокрема, Дніпропетровської, Запорізької, Одеської, Херсонської та Миколаївської.

Прес-служба Генеральної прокуратури України.

Реагувати жорстко і впевнено

Антитерористична спецоперація зі звільнення будівлі Харківської ОДА тривала 18 хвилин і була завершена без єдиного пострілу. Спецпризначенці затримали понад 60 зловмисників. **Про це міністр внутрішніх справ Арсен Аваков повідомив на брифінгу в МВС України.**

— Я підкреслюю кваліфіковану, «ювелірну», акуратну роботу спецпідрозділів. Я їм ставив таке завдання, і вони з ним упоралися, — зазначив Арсен Аваков.

За його словами, ситуація на сході країни не є легкою, тож прийнято рішення про те, як слід діяти у цій ситуації.

— Є інтереси країни, є інтереси переважної більшості людей, у тому числі — на сході, які вимагають жорсткої реакції. Ми будемо діяти жорстко і впевнено, — наголосив міністр внутрішніх справ.

Хочу бути тим, хто допоміг

ВІТАННЯ

Анатолій Щербак (на знімку) — людина з чималим життєвим та трудовим досвідом. Нині він Надзвичайний і Повноважний Посланник II класу, позаштатний радник глави адміністрації Президента України, удостоєний Почесної грамоти Верховної Ради і ордену «За заслуги» III ступеня.

Зустрілися ми з Анатолієм Васильовичем за чашечкою кави.

— У своєму житті я багато чого бачив. Об'їздив півсвіту, а за 18 років у Верховній Раді звик спостерігати, як змінюються люди. Знаю безліч історій та фактів, як то кажуть, «не для преси». Проте найдорожчим вважаю те, що за своє життя зміг допомогти не одній людині, — очі співрозмовника засяяли посмішкою.

Народившись в Охтирці, в незаможній родині, ще змалечку Анатолій Васильович звик боротися і покладатися лише на себе. Здолавши хворобу легенів, став спортсменом, далі — кращим зі стрільби в армії і начальником фізичної підготовки школи сержантів.

— Пам'ятаю, який був гордий, коли мої хлопці на змаганнях посіли друге місце в Ракетних військах і мені вручили Почесну грамоту міністра оборони СРСР. А яка була щаслива моя мати! Вже тоді я знав, що ніколи її не зраджу і вона буде мною пишатися.

На початку незалежності України Анатолія Щербака запросили працювати в департамент Верховної Ради. Займав різні посади та скрізь намагався проявити свої відповідальність та ініціативність, а головне — турботу про підлеглих.

— Під час численних поїздок за кордон та прийому іноземних делегацій у нас, чудово пам'ятаю, ніхто й ніколи не відмовлявся від українських страв. Коли наприкінці 80-х жив у Республіці Мозамбік, працюючи першим секретарем Посольства СРСР, то на мій борщ збігалися мало не всі сусіди, — згадує Анатолій Васильович. — Та інколи було й нелегко. Перебування там збіглося з бойовими діями: не раз доводилося тримати при собі автомат, гранати. Та й життя далеко від дому давалося нелегко. Дякую моїй дружині, вона завжди мене підтримувала.

Охоче велась розмова про близьких людей, нахвалявся Анатолій Васильович і своїм онуком, і любими доньками. Та й друзів у нього чимало. Ось сьогодні і привід зібратися всім разом — ювілейні 75 років! Із чим щиро вітає ювіляра редакція газети «Голос України»!

У мене чудове й повне життя. Я вже вдячний за те, що стільки прожив, так багато побачив. Нині дедалі більше милуюся моїм садом, малюю картини і шаржі... А молоді хочу побажати не боятися шукати себе! У кожного є таланти, просто варто їх розкривати. Намагайтеся бути кращими за себе вчорашнього і не заспокоюйтеся на досягнутому. Я і досі шукаю відповідь на запитання: «Хто я в цьому світі?». Хотілося б знати, що для когось я був тим, хто допоміг!

Наталя МЕЛЬНИК.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Чи варто відмовлятися від проведення «Євробаскету–2015»?

Комітет Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму *ухвалив рішення звернутися до Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка з пропозицією провести нараду для визначення доцільності проведення в Україні у 2015 році фінального турніру чемпіонату Європи з баскетболу в умовах обмеженості фінансових ресурсів держави.*

Таке рішення було прийняте за наслідками обговорення проекту постанови про заходи щодо стабілізації економіки України, скорочення бюджетних витрат та інтенсифікації державного управління (реєстр. №4273).

Як зазначалося під час засідання комітету, документом для забезпечення фінансової стабільності в державі, недопущення дестабілізації соціально-економічного розвитку країни пропонується доручити уряду розробити й подати на розгляд Верховної Ради законопроекти, що передбачають тимчасову заборону використання бюджетних коштів, а також залучення коштів під державні гарантії, зокрема на підготовку та проведення в Україні фінального турніру та чемпіонату Європи 2015 року з баскетболу; зимових Олімпійських ігор 2022 року; інших спортивних та культурно-мистецьких заходів, які передбачають капітальне будівництво, ремонт, закупівлю обладнання.

Під час обговорення члени комітету звернули увагу на те, що «відмова від закупівлі та ремонту обладнання під час проведення спортивних заходів призведе до фактичного зупинення спортивної діяльності у країні, що негативно позначиться на здоров'ї дітей та молоді та призведе до збільшення рівня злочинності в молодіжному середовищі та інших негативних явищ».

Народні депутати також наголосили на тому, що відмова від проведення «Євробаскету-2015» призведе до «істотного зниження престижу баскетболу в країні, погіршення міжнародного іміджу України.

На думку членів комітету, у нараді, з проханням про проведення якої комітет звернувся до Прем'єр-міністра, мають узяти участь народні депутати, керівництво відповідних міністерств, місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, представники місцевого оргкомітету «Євробаскет-2015», Федерації баскетболу України, інвесторів будівництва спортивних арен. За підсумками наради комітет планує повторно розглянути проект постанови про заходи щодо стабілізації економіки України, скорочення бюджетних витрат та інтенсифікації державного управління.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Ще вчорашні соратники обмінялися «шпильками»

«Батьківщина» вважає, що обласна рада має саморозпуститися.

Скандал 2 квітня на позачерговій сесії Рівненської обласної ради, коли депутати із фракції ВО «Батьківщина» замість того, щоб висловити свою позицію шляхом голосування стосовно кандидатур заступників голови облради, демонстративно залишили сесійну залу, а народний депутат України Микола Кучерук (він же голова Рівненської облорганізації цієї політсили) оголосив про перехід фракції в опозицію, схоже, не завершився. Адже 7 квітня Рівненська обласна організація партії ВО «Батьківщина» поширила заяву, в якій виклала свою позицію, що Рівненська обласна рада має саморозпуститися. Пояснює це так.

«На Рівненщині ми є свідками реваншу представників колишньої влади, які об'єдналися з тими, хто піднявся на хвилі народного протесту, але тільки щоб майже одразу зрадити довіру людей. Саме таким зрадником став Михайло Кириллов, якого за ініціативою партії ВО «Батьківщина», ВО «Свобода» та «Удар» рівненський Майдан висунув на посаду голови оновленої обласної ради, поставивши йому завдання: створити нову демократичну більшість», — ідеться у заяві РОО ВО «Батьківщина». У ній також звинувачують свого однопартійця М. Кириллова у його нібито «підкилимних домовленостях» із регіоналами щодо створення "старої-нової більшості" в облраді. Відтак «Батьківщина» Рівненщини закликала «депутатів, які мають честь і совість, проголосувати за рішення про саморозпуск ради».

На звернення РОО ВО «Батьківщини» відреагував і голова Рівненської обласної ради Михайло Кириллов, назвавши наміри народного депутата України, голови РОО ВО «Батьківщина» Миколи Кучерука ініціювати «розпуск» Рівненської обласної ради такими, що не мають під собою правового підґрунтя. А далі, посилаючись на статті Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», провів для своїх ще вчорашніх соратників правовий «лікнеп»: мовляв, рада не порушувала законів та Конституції України при прийнятті рішень, а також проводила сесії у встановлені законом строки, вирішувала питання, віднесені до її відання.

Одне слово, ще вчорашні соратники привселюдно обмінялися «шпильками».

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

«Фронт Змін» визначився зі своїм кандидатом у Президенти

Ним, повідомила голова обласної громадської організації «Фронту Змін», депутат обласної ради Ірина Малик (на знімку праворуч), буде Петро Порошенко.

«Ми беремо на себе відповідальність за проведення демократичних виборів та не допустимо повернення команди, яка працювала на режим Януковича в області», — заявила Ірина Малик.

За словами голови міського осередку ГО «Фронт Змін», депутата Кіровоградської міської ради Олександра Горбунова, «фронтовики» прийняли рішення про підтримку Петра Порошенка, бо вважають, що він професіонал найвищого рівня в політиці, бізнесі та в державному управлінні, який активно підтримував Майдан. А також здатен об'єднати Україну та зберегти її територіальну цілісність.

«Фронтовики» вже сформували в області 25 міських та районних виборчих штабів. Завершується процес формування кандидатів у члени ДВК та спостерігачів на 928 виборчих дільницях.

У «Фронті Змін» переконані, що Президентом України стане людина, яка зможе об'єднати країну та реалізує бажання українців жити по-новому.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

Фото автора.

Намагайтеся бути кращими за себе вчорашнього і не заспокоюйтеся на досягнутому

У Страсбурзі вирішується доля Ради Європи

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Який сенс бути її членом і платити за участь чималі внески, якщо, у разі «форс-мажорних обставин», організація, яка має захищати права своїх членів, замість дій видає «на-гора» численні занепокоєння, рекомендації та виступає із заявами?

«Цього тижня питання стоїть передовсім про довіру до такого інституту, як Рада Європи. Якщо ми дозволимо одній суверенній державі так просто захоплювати частину іншої суверенної держави і нічого не зробимо — на нас можна буде ставити хрест», — підсумував делегат із Великої Британії Роджер Гейл.

Приблизно раз на два роки, а часом і частіше, у ПАРЄ розглядається питання виконання Україною зобов'язань, взятих під час вступу до Ради Європи. Схоже, тепер настав час і її виконати свої обіцянки. Тож у Страсбурзі міркують над тим, що робити з Москвою. Голова фракції «Батьківщина» Сергій Соболєв учора заявив: вважає шанси позбавити Росію права голосу в ПАРЄ є абсолютно реальними. За його словами «за» виступають 43 з 47-ми членів організації.

До речі, за словами народного депутата Ірини Геращенко (яка є членом української делегації в ПАРЄ), асамблея почалася зі слів президента Анн Брассер про Україну.

«Її вразив візит на наш Майдан, вона згадала нашу Небесну Сотню й закликала Асамблею пам'ятати про жертви, які Україна платить за демократію. Вона назвала речі своїми іменами: українська територія захоплена, перед Україною стоять нові загрози і ПАРЄ повинна жорстко реагувати на дії Росії. З трибун у цей час відвідувачі аплодували», — написала пані Геращенко на своїй сторінці у Фейсбуці.

Тим часом російська делегація погрожує демаршем, якщо до неї будуть застосовані хоча б якісь санкції. Про це «Інтерфаксу» заявив заступник голови делегації РФ в Асамблеї Леонід Слуцький. За його словами, це відбудеться, навіть якщо ПАРЄ проголосує за м'який варіант санкцій — позбавлення Росії права голосу. При цьому такий демарш російської делегації торкнеться тільки цієї сесії, тобто вона не братиме участь у її роботі останні півтора дня — пів дня в четвер і день — у п'ятницю. «Це буде демарш більше для того, щоб показати нашу незгоду з позицією Асамблеї щодо застосування будь-якого роду санкцій. На роботі над ключовими досье, роботі в політичних групах і комісіях це не позначиться», — підкреслив він. Цікаво, що сам пан Слуцький не мав би можливості навіть приїхати до Страсбурга, якби він не був членом офіційної делегації, стосовно якої діють спеціальні міжнародні норми. Адже проти нього Євросоюз запровадив санкції, серед яких — заборона в'їзду.

До речі, усі охочі можуть стежити за перебігом подій у ПАРЄ у прямому ефірі через інтернет-сторінку **http://www.assembly.coe.int.** Дебати щодо України розпочнуться сьогодні о 16.30 за київським часом, стосовно російської делегації — завтра близько 10-ї ранку.

Тетяна ПАСОВА.

Фото надане пресслужбою Ради Європи.

У Варшаві розповіли, чим конкретно можуть допомогти Києву

Учора у Варшаві відбулося засідання так званої Кабінетної Ради — уряду під головуванням Президента, яке скликається главою держави з питань особливої ваги. Обговорювалася тема «Польща щодо ситуації в Україні — висновки на майбутнє». Лейтмотивом засідання, який визначив президент Броніслав Коморовський, було обговорення «стратегічного напряму заходів для модернізації України», важливого сусіда, з яким, сподіваються у Варшаві, Польщу пов'язуватиме все більше інтересів — не лише політичного, а й економічного характеру. Нарада проходила без участі ЗМІ. За її підсумками президент та глава уряду повідомили, що обговорення стосувалося комплексу заходів з кількох істотних для реформування нашої держави блоків через призму надання польської допомоги в їх реалізації.

Серед найістотніших було названо питання реформи органів місцевого самоврядування, що могло б стати гідною відповіддю на спроби тиску щодо примусової федералізації України, яку пропонують у Кремлі, підігрівають та інспірують відповідні дії у східних областях. Йдеться про використання досвіду польської реформи, яку в ЄС визнають взірцевою. Іншим за важливістю напрямом підтримки поляками наших перетворень вважають сектор малого і середнього бізнесу. У Варшаві вже працюють над принципами та механізмами «Польсько-українського фонду підтримки МСП в Україні», на який тут буде призначено 300 мільйонів злотих (еквівалент близько 100 млн. гривень). Фонд діятиме за зразком «Polish-American Enterprise Fund», який на початку польського шляху реформ успішно підтримав становлення польських малих і середніх фірм. Найбільші шанси на підтримку фонду матимуть ті підприємства, які представлять бізнес-проекти у галузі розвитку технологій або матимуть чітку орієнтацію виробництва товарів на європейський ринок — **пояснив кореспондентові «Голосу України» глава адміністрації президента РП Яцек Міхаловський.** Третій вектор — проведення реформ, спрямованих на обмеження корупційних ризиків, тобто формування антикорупційної системи.

Четверта галузь — «абстраговано від поточної ситуації», як підкреслив Б. Коморовський, можливість надання підтримки у реформуванні Збройних сил України. Зокрема, шляхом забезпечення можливості навчання українських військовиків у спеціалізованих військових навчальних закладах Польщі.

Не обійшли увагою і міжнародний аспект «українських проблем». Прем'єр Дональд Туск підтвердив, що Варшава й надалі робитиме все від неї залежне для утримання єдності ЄС з українського питання: «Уряд продовжуватиме старання, щоб польські оцінки ситуації в Україні сприймалися й реалізовувалися спільнотою західних країн — перш за все ЄС, а також, хоча в меншому масштабі, — НАТО». Підставою для такої позиції Варшави глава уряду назвав той факт, що «польський діагноз та прогноз щодо розвитку ситуації в Україні (зокрема, після подій у Криму) був найточнішим порівняно з прогнозами деяких інших європейських держав». Заслуговує на увагу і наших урядовців, і нас, громадян України, меседж, який неодноразово звучав у виступах польських лідерів. Підкреслюючи готовність максимально надавати допомогу у розв'язанні різнопланових наших проблем, вони застерігали, що не можуть робити «більше за самих українців», адже «ніщо не замінить рішучості і залучення українців у реформування країни».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ФОТОФАКТ

Рятувальні роботи на вугільній шахті в місті Цюцзінь (Китай), де через затоплення заблоковано під землею понад 20 осіб.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Квебек передумав відділятися від Канади

У канадському Квебеку на виборах у законодавчі збори провінції, що відбулися в понеділок, за попередніми даними, перемогу здобудуть ліберали. Таким чином, виборці не підтримали владну Квебекську партію, яка реалізовувала сепаратистську програму. Втрата влади цією партією виключає проведення референдуму щодо виходу франкомовної провінції зі складу Канади, **повідомляє Рейтарс.**

Французька мова є рідною для 80 відсотків жителів Квебеку. Цей факт сепаратисти називають серед причин, які дозволяють їм домагатися створення власної держави.

ФАКТ

7 квітня відбулася телефонна розмова в. о. міністра закордонних справ України Андрія Дещиці з міністром закордонних справ Російської Федерації Сергієм Лавровим, за ініціативи української сторони. У контексті загострення проросійськими силами ситуації в окремих містах східних регіонів нашої держави керівник українського зовнішньополітичного відомства заявив про неприпустимість зовнішнього втручання у справи України та закликав російську сторону забезпечити виконання попередніх домовленостей про деескалацію безпекового становища навколо українських кордонів.

ДУМКА

Війну легко розпочати

Учора, одночасно в Москві та Вашингтоні, пролунали звинувачення на адресу одне одного. Президент РФ Володимир Путін, виступаючи на колегії ФСБ, заявив: «Державний, антиконституційний переворот в Україні вчинили націоналістичні, неонацистські структури, бойовики, які фінансувалися Заходом». У свою чергу, Держдеп США заявив: «Акції протесту на Сході України підготовлені та фінансово підтримані Росією».

Можна було б назвати діаметрально протилежні думки обов'язковими елементами пропагандистських війн, заручником яких стала Україна. Утім є одне «але». Це — окупація Криму Російською Федерацією. І тому симпатії, а головне — довіра більшості громадян України належить далекій заокеанській країні, а не північному сусідові, якого ми називали «стратегічним партнером». Мета нинішньої російської зовнішньої політики — зрозуміла. Причини війни РФ проти України зовсім не в захисті «споконвічних російських земель» і «російськомовних громадян», а в тому, що нинішній політичний режим на чолі з Путіним не здатен зберегти владу без державного націоналізму, пошуків зовнішніх ворогів, обтісування шовінізмом населення.

Найстрашніше для Росії — це демократизація країни, а її доля, за образним висловлюванням експерта Олесі Яхно, «залежить від фізіології однієї людини — Володимира Путіна». Росія сильна лише тим, що продає вуглеводні. Стагнація, падіння ВВП, економічна та фінансова криза, на думку російських економістів, характеризує нинішню Росію. Чи замислюються московські політики над тим, що «кабінетні рішення», надмірні амбіції, пристрасті мілітаризму ведуть пострадянський світ до катастрофи. Світ як форма відносин між країнами й людьми — тендітний стан. Часу війн в історії було набагато більше, ніж часу миру. Війну легко розпочати, але важко завершити.

Після другої світової у своїй знаменитій фултонській промові, яка для СРСР ознаменувала «залізну завісу», а для США стала початком боротьби з головними загрозами — «війною й тиранією», Вінстон Черчілль говорив про «Європу, що лежить у руїнах». Екс-прем'єр-міністр Великої Британії назвав і тих, хто розпочинає війну, кому вона вигідна та в ім'я яких цілей війни ведуться. «У результаті мерзенних інтриг політиканів або тривалого протистояння могутніх держав, нездатних стримати свою агресію, відбувається обвалення підвалин цивілізованого суспільства. Життя людей перетворюється на хаос, світ навколо рушиться, земля тікає з-під ніг», — говорив великий англієць.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Після двох місяців протестів, у результаті яких загинули 39 осіб, президент Венесуели погодився розпочати діалог з опозицією (Євроньюс)

Черкаська область отримала 28 автомобілів екстреної медичної допомоги, закуплених МОЗ України минулого року, *повідомляє наш власкор Лідія Титаренко*

Протягом 2010—2012 років посадовці Ужгородської РДА розтратили понад 407 тисяч гривень. Зокрема, замість освітян незаконно преміювали працівників, які не перебувають у штаті шкіл і не займаються викладацькою діяльністю, *інформує наш власкор Василь Нитка*

Майбутніх матусь привітали зі святом очікування дитини

Квітами та добрими словами вшанували усіх жіночок при надії, які в день Благовіщення прийшли на заняття до школи материнства при міській лікарні №2. У цьому закладі щороку з'являється на світ понад три тисячі немовлят.

До речі, Тернопіль — єдине місто в Україні, яке в такий спосіб вітає майбутніх мам уже чотири роки поспіль. Сам обласний центр, попри складну ситуацію в країні, традиційно демонструє позитивний приріст населення. І це, за словами керівника міськвідділу охорони здоров'я та медичного забезпечення Ростислава Левчука, маленький внесок у розбудову України. Хоча він і зауважує, що вже тривалий час на розвиток акушерства і гінекології регіон не отримує ані копійки державних коштів, у цей напрям лише за останні місяці з бюджету Тернополя було виділено понад 300 тисяч гривень.

Як розповів головний лікар Віктор Кміта, велику допомогу надають благодійники. Це і апаратура, і продукти, і інвентар. А ще на базі медичного закладу незабаром планують створити перинатальний центр другого рівня.

«Не бійтеся народжувати, — наставляв молодих жінок священик Зеновій Афінець. — Які б часи не були, якщо Господь дарує дитятко, то й у майбутньому не залишить вашу родину».

У цьому переконана і майбутня мама Ксенія Крупа. Вона сама з родини, у якій виховувалося шестеро дітей. До декретної відпустки жінка працювала на спільному німецько-українському підприємстві, де, до їх честі, виконують усі соціальні зобов'язання щодо вагітних. Правда, чоловік Ксенії нещодавно втратив роботу і тепер — у пошуках нової, однак вона впевнена: сім'я не залишиться наодинці зі своїми проблемами.

З нагоди свята цікаву програму запропонувала Школа щасливого материнства Св. Анни, а в торговельно-розважальному центрі «Подоляни» відбулися конкурси, виставки та концерт.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: Ростислав Левчук вітає майбутніх мам.

Фото автора.

Вождь звільнив місце для «вуличної» творчості

***Днями в Полтаві спорожнілий постамент пам'ятника Леніну з усіх боків прикрасили малюнками та віршованими написами, присвяченими пам'яті Небесної Сотні* (на знімку).**

В центрі зображено мати-Україну, під прапором-омофором якої постають полеглі й живі герої Майдану.

Вгорі постамент прикрасили національним орнаментом, а внизу — своєрідним поясом кольорів державного прапора. Виконали все це кілька полтавських студентів, які не назвали своїх прізвищ. Малюнки й вірші вийшли невибагливими, але щирими.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Фото автора.

Погрожують штурмувати маслосирзавод

Акцію протесту з вимогою повернути зароблені кошти провели колишні робітники маслосирзаводу в райцентрі Погребище, що на Вінниччині.

Понад шістдесят працівників майже рік чекають розрахунку. За словами учасників акції, загалом роботодавець не виплатив їм майже триста тисяч гривень. Є заборгованість і перед тими, хто здавав молоко на завод.

— Ми зверталися і до влади, і до правоохоронних органів, і до суду, — каже один з учасників протесту, — але нам ніде не допомогли «вибити» зароблені гроші. Навіть трудові книжки не всім віддали.

Тепер маслороби кличуть на допомогу представників нових громадських організацій, створених на хвилі Революції Справедливості. Сподіваються спільними зусиллями повернути кревні. Інакше, кажуть, нічого не залишиться, як брати завод штурмом і не покидати територію доти, доки не виплатять борги.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Небесні ворота Майдану

В Івано-Франківському краєзнавчому музеї виставлено на огляд портрети Героїв Майдану та велику ікону-триптих «Небесна Сотня», створені прикарпатським художником Романом Бончуком* (на знімку). *Розміри нового шедевра — шість на два з половиною метри. Написана ікона на дерев'яній основі зі спеціальним левкасним ґрунтом олійними та акриловими фарбами.

Робота має вигляд Небесних воріт. У центральній її частині — 78 зменшених портретів майданівців, саме стільки загиблих було на момент написання ікони. Приступаючи до її створення, Роман Бончук отримав благословення від блаженнійшого кардинала Любомира Гузара.

Першими на полотнищі з'явилися Вербицький, Нігоян, Жизневський. Також зображені й загиблі прикарпатці: Роман Гурик, Сергій Дидич, Ігор Ткачук, Ігор Дмитрів. Художник не раз був на Майдані, проте жодного з героїв не знав за життя. Усі портрети змальовував з їхніх світлин.

Проте на цьому художник не зупиняється. В Івано-Франківську буде створено музей Небесної Сотні, основою якого має стати 25-метрова діорама хроніки Майдану Романа Бончука.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Безробіття дошкуляє

На Черкащині обласний центр зайнятості зафіксував у березні нинішнього року 25 тисяч безробітних. Тільки в лютому реєстр людей, що потребують роботи, зріс на 900 осіб. Переважно це вихідці з сільських населених пунктів та районних містечок. Водночас, зазначають у центрі, порівняно з аналогічним періодом минулого року, кількість безробітних зменшилася на чотири тисячі осіб. Це пов'язано з міграцією населення до великих міст, а також із сезонною зайнятістю на сільськогосподарських роботах.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Знайшли відібрані в ДАІ «макарови»

У Луцьку, на території Меморіалу Вічної Слави, співробітники СБУ виявили дві схованки з чотирма пістолетами Макарова і набоями до них. Ця вогнепальна зброя була незаконно вилучена 19 лютого цього року невстановленими особами в працівників міліції на стаціонарному посту ДАІ, поблизу селища Цумань Ківерцівського району. Факт задокументовано слідчим відділом управління СБУ у Волинській області, вказані відомості внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за частиною 1 статті 263 (незаконне поводження зі зброєю, боєприпасами та вибуховими речовинами) КК України.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ЦИФРА

Понад 4 млн. євро

отримає Полтавщина від Німецького товариства з міжнародного співробітництва на реалізацію програм енергозбереження в рамках проекту «Енергоефективність у громадах».

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Шахрай обіцяв високі відсотки

На 630 тисяч гривень обдурив багатьох заможних клієнтів шахрай у Чернігові. Він організував інтернет-банк, що спокушав потерпілих високими відсотками. Насправді отримані від них кошти зловмисник перерахував у букмекерську контору і робив високі ставки.

Після ухвали Апеляційного суду Чернігівської області працівники відділу боротьби з кіберзлочинністю обласного управління МВС провели в підозрюваного у шахрайстві обшук. Вилучили комп'ютерну техніку, банківські картки, сім-картки мобільних телефонів, розписки, кредитні договори. На шахрая невдовзі чекає суд.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Весняні заморозки знищили цвіт черешні

Через несприятливі погодні умови на 90 відсотках площ втрачено майбутній урожай знаменитої мелітопольської черешні. Весняними заморозками знищено і цвіт абрикосів. Сади на Запоріжжі успішно перезимували, а постраждали на початку квітня, коли стовпчик термометра вночі опускався нижче нуля.

Не найкращим чином погодні умови останніх днів позначилися і на посівах ярових культур — ячменю та гороху, інших зернових. «За останній тиждень стан посівів погіршав через тривалу відсутність вологи і заморозки на ґрунті від -3 до -11 градусів, які були зафіксовані на території області з 1 по 3 квітня. Частина посівів озимих культур із задовільного стану перейшла в слабкий, а частина слабких (4,6 тис. га) загинула», повідомив директор департаменту агропромислового розвитку Запорізької облдержадміністрації Андрій Ревуцький.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Міндоходів має намір запровадити електронні акцизні марки для цигарок (РБК-Україна)

Учора — просто учні, а завтра — гімназисти

Ще задовго до початку нового навчального року у Херсоні батьки першачків починають штурмувати сконцентровані у центрі міста гімназії та школи з поглибленим вивченням іноземних мов. Внаслідок цього престижні заклади зазвичай набирають по 4—5 перших класів, а третині загальноосвітніх шкіл у спальних мікрорайонах заледве вдається укомплектувати одинДва. Щоб задовольнити попит на освітні послуги високого рівня, муніципальна влада готується розширити мережу закладів, які їх надають.

Передовсім реорганізують у нову гімназію школу № 1. Наданню нового статусу передувала багаторічна копітка підготовча робота, наголошують чиновники.

— У велелюдному Шуменському житломасиві Херсона досі не працює жодна гімназія, і це створює додаткові незручності тисячам родин, налаштованим дати дітям найкращу освіту. Тому на класичну гімназію перетворюватимемо відому мешканцям Шуменського ЗОШ № 1. Самого рішення сесії міськради для цього замало: йому передувала грунтовна підготовка, що передбачала і підвищення кваліфікації педагогів, і оновлення приладдя предметних кабінетів і лабораторій, і ремонт їдальні, спортзалу, а також придбання нових меблів для класів, — коментує начальник управління освіти Херсона Юрій Ніконов.

Згідно з діючими в Україні нормами, в окремо взятому місті має бути не менше десяти відсотків навчальних закладів нового типу. У Херсоні цей мінімум нині навіть перевищено — таких тут сімнадцять відсотків. Проте вони сконцентровані переважно у діловому центрі, і учні з околиць та приміських селищ і містечок змушені витрачати по годині, а то й по дві, щоб дістатися на урок. Тож місцеве освітянське відомство пропонує створити по одній класичній гімназії у кожному спальному мікрорайоні. У цьому вбачають певний вихід, доки мережа гімназій пошириться на околиці Херсона.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

ФОТОФАКТ

До 70-річчя визволення Сімферополя від фашистських загарбників у кримській столиці тривають роботи із благоустрою пам'ятних місць і вулиць міста, зокрема, комплексу в парку Перемоги.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Маршрутки подорожчають, водії стануть ввічливішими

Уже відсьогодні пасажири столичних маршруток за проїзд змушені платити на гривню більше. Одна поїздка в цьому транспорті тепер коштуватиме 3—4 грн.

Приватні перевізники вважають захід необхідним: інакше їм не вижити в умовах подорожчання палива. З листопада минулого року ціни на нього зросли на 55%. Нині виручка з маршруту не компенсує витрат на паливо, зарплати й ремонт машин. До того ж у підприємців не вистачає коштів на відновлення автопарку, а це негативно позначається на безпеці перевезень.

Глава КМДА Володимир Бондаренко сам переконався в тому, що перевізникам нема за що міняти автобуси. «Справді, серйозно підвищилися ціни на паливно-мастильні матеріали, і галузь працює у збиток або на нульовій рентабельності», — зазначив він.

За словами в. о. голови департаменту транспортної інфраструктури КМДА Івана Шпилевого, адміністрація не втручається в господарські рішення приватних перевізників. Однак найближчим часом можуть підвищити ціни на проїзд і в комунальних маршрутках (800 з 2600 машин у Києві). При цьому міська влада обіцяє, що в найближчі місяці вартість послуг метро, автобусів і трамваїв не зміниться.

При підвищенні вартості проїзду необхідно поліпшувати якість послуг, вважають у громадській раді при КМДА. Перевізники із зауваженнями згодні і готові виправити низку організаційних недоліків, які не потребують додаткових капіталовкладень. Наприклад, бути ввічливими з пасажирами й оголошувати зупинки по маршруту.

Ольга ВІТЕР.

У другому акті путінської п'єси рушницю позбавили приводу стріляти

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Нині не спостерігається жодних дій російських військ на нашому кордоні, які б свідчили про підготовку до нападу, — коментує ситуацію «Голосу України» керівник Центру військово-політичних досліджень Дмитро Тимчук. — Події, які останніми днями розгорнулися в східних регіонах України, ми прогнозували заздалегідь і говорили про це (читайте «Голос України» за 4.04.2014 г. — **Авт.**). Путінський план складався з кількох фаз: роздмухування ситуації невдоволення — захоплення за допомогою сепаратистів органів влади, проголошення новоутворення на кшталт «Донецької республіки» й одразу звернення до Росії з проханням про захист у вигляді введення військ, а далі — проведення референдуму... Перша частина цієї вистави Кремлю вдалася, судячи з того, що відбувалося в Луганську, Донецьку, Харкові минулими вихідними й у понеділок.

7 квітня ми одержали інформацію про розпорядження з Кремля проголосити «Донецьку республіку». Оприлюднили це в інтернет-виданнях, а через кілька годин групка сепаратистів її проголосила. Начебто все відбувалося за вказівкою з Білокам'яної. І цей день для реалізації загарбницького плану був найсприятливішим. Але друга його частина дала збій. Позначилася все-таки наша підготовка до можливої агресії: посилення оборони й прикордонного контролю на східних рубежах. І якби Росія зробила спробу вторгнення, то одержала б відсіч — безкровного захоплення територій, як у Криму, уже не було б. А йти на військовий конфлікт — це, фактично, провокувати Третю світову. США й НАТО чітко дали зрозуміти, що за такого розвитку подій мають намір діяти жорстко, і Путін це усвідомлює.

— Днями ви заявляли про загрозу висадження десанту окупантів з моря в Херсонській і Одеській областях. Нині це вже не актуально?

— То був допоміжний варіант путінського плану. Він міг би ввести війська й у південні регіони України, але тільки за умови вторгнення на сході. Так би мовити, у комплексі. Без цього дії в південному напрямку не мають сенсу — очікування московських стратегів стосовно «розгулу» сепаратизму в південних регіонах не виправдалися.

— «Східний» план Путіна ні для кого не був таємницею. Про нього говорили РНБО, політики, експерти. Чому ж йому дали можливість реалізуватися, а вже потім почали пробалювати?

— Причини нам відомі давно. Їх у принципі вже озвучили в Раді нацбезпеки. Річ у тім, що більшість силовиків у східних областях України нині саботують свої безпосередні обов'язки. Вони нічого не роблять для запобігання й ліквідації таких проявів. Не виконують накази й лояльні до сепаратистів. Звільнити їх було не можна, але потрібно було вивести за штат і відправити по домівках... Принаймні, щось робити. Хоча це нині досить складно.

Ольга ВАУЛІНА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...сміття перетворять на електроенергію

В Івано-Франківську зі сміття вироблятимуть електричну енергію. За сприяння Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) у місті реалізують пілотний проект державно-приватного партнерства щодо поводження з твердими побутовими відходами. Місцеві фахівці уже напрацювали та представили його бізнес-концепцію — «Створення системи дегазації на полігоні побутових відходів в с. Рибне та генерування електроенергії з полігонного газу».

Програмою передбачається переробляти біогаз, що роками утворюється та накопичується на приміському сміттєзвалищі. Останнє тестування його діючої та рекультивованої частин підтвердило можливість видобутку енергоносія з наступною переробкою в електричний струм шляхом термічної обробки.

Проект довгостроковий, розрахований орієнтовно на 16 років і передбачає залучення приватних інвестицій. Директор департаменту комунального господарства, транспорту і зв'язку міськради Михайло Смушак повідомив, що державним партнером проекту буде місцева рада, а приватних визначать на конкурсних засадах.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

...відкрили почесне консульство Словаччини

Нова консульська установа запрацювала в Одесі. У церемонії її відкриття взяли участь голова ОДА Володимир Немировський, віце-прем'єр, міністр закордонних справ Словаччини Мирослав Лайчак, посол цієї країни в Україні Юрай Сівачек, почесний консул СР в Одесі Михайло Музальов.

Основне завдання установи — оформлення рекомендаційних листів жителям південного регіону України для одержання візи (її відкривають у посольстві Словацької Республіки в Києві), а також надання консультацій з інших питань. Штат тут невеликий — почесний консул і ще двоє співробітників.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

...від депресії лікуватимуть святами

У рамках спеціальної антидепресивної програми, що стартувала на Дніпропетровщині, кожні вихідні для жителів регіону будуть безплатно грати оркестри. На різних майданчиках відбудуться концерти та театральні постановки. Для дітей організують спортивні змагання та ігри. Про це «Голосу України» розповіли в облдержадміністрації.

Ідею місцевим чиновникам підказали колеги із Черкас. Ініціатори проекту відзначають, що сьогодні суспільно-політична обстановка на сході країни — складна, проте у майбутнє необхідно дивитися з оптимізмом.

— Людям потрібне свято, можливість спокійно гуляти з дітьми. Це набагато краще, ніж з'ясовувати стосунки на мітингах, — наголошують в ОДА.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

У Луганську студенти Академії культури присвятили альма-матер День метеликів і провели для всіх охочих майстер-клас із виготовлення класичної краватки, модного та сміливого аксесуара.

Фото Олексія КОВАЛЬОВА (Укрінформ).

У воді з криниць зашкалюють нітрати

Більше половини з 2 885 проб води, відібраних кіровоградською обласною СЕС із джерел децентралізованого водопостачання (колодязів громадського користування, каптажів, артезіанських свердловин тощо), не відповідали санітарно-гігієнічним нормативам.

Перевірили також індивідуальні колодязі. За інформацією міжрайонних управлінь ДСЕС, далеко не всі вони мали санітарні паспорти. У більш як шести сотнях криниць зашкалювали нітрати, нерідко вода не відповідала нормативам за мікробіологічними показниками.

Постановами санслужби у 37 випадках припинено або обмежено її використання для пиття. Жителів попередили: напувати такою рідиною дітей та використовувати її для приготування їжі категорично заборонено. Перевищення вмісту нітратів, зокрема, може спричинити небезпечне підвищення вмісту метгемоглобіну в крові у малюків віком до трьох років.

Аби запобігти дитячим захворюванням, в області поновили дію спільного наказу головного управління ДСЕС та управління охорони здоров'я облдержадміністрації «Про заходи профілактики та боротьби із виникнення метгемоглобінемії у дітей».

У СЕС також нагадали, що не відповідають нормам більше шести відсотків проб рідини, що подається водогоном «Дніпро-Кіровоград». Крім того, виявлено перевищення допустимого вмісту радону у підземних джерелах водопостачання в 16 районах області.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

У Києві 17 квітня — 5 травня відбудеться Фестиваль писанок (УНІАН)

ГОЛОС УКРАЇНИ № 68 (5818)
СЕРЕДА, 9 КВІТНЯ 2014

Понад 250 посад у підрозділах управління Державної пенітенціарної служби в Полтавській області залишаються вакантними. Зарплата новачків не сягає тут навіть півтори тисячі гривень, *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

У Запорізькій області розпочато кримінальне провадження за фактом крадіжки в Мелітопольському чоловічому монастирі позолоченого хреста (вартістю 6000 гривень) преподобного Сави Освяченого, *інформує наш власкор Леонід Сосницький*

Паспортом по... фізіономії

б'ють клієнтів морально і матеріально міграційні чиновники Сумщини

— І не просто, а з відтяжкою, аж виляски йдуть, — коментує ситуацію з видачею закордонних паспортів мій знайомий Василь К. — Лише для з'ясування переліку необхідних документів та їх оформлення треба кілька черг вистояти. Щоб пришвидшити процес, усі займають у три черги одночасно. Доки достоїшся у третій, у першій чи другій черга тю-тю. Отже, завтра знову, як зайцю з висунутим язиком, повторювати ту ж саму процедуру...

Любить — не любить? До дідька пошле?..

Під двері двох офісів управління Державної міграційної служби в Сумській області з видачі закордонних паспортів, розташованих обабіч один одного (в одному вміщують мешканців Сум, в іншому — області), мене привів сповнений гніву й обурення лист до редакції мешканця Охтирки Олега Кундія: «...У районних центрах їх взагалі не видають, тому вся область їде за ними до Сум. І щоб втовпитися на прийом, чергу потрібно займати о 3-й ночі, оскільки документи приймають лише з 9-ї до 11-ї.

Схоже, все у міграційників налаштовано на виманювання з людей хабарів,

без яких паспорт отримаєш, коли рак свисне...».

...На зазначену «точку» я прибув 18 березня за півтори години до її відкриття й одразу потрапив у гущу подій: «сердобольні» районні міграційники саме відкрили вхідні двері для чотирьох десятків закляклих від холоду «іногородніх» клієнтів. Першим у списку значився роменчанин, який «кукурікав» у своїй «Таврії» під «паспортними» дверима з 23-ї години вчорашнього вечора. Ще двійко майбутніх «туристів» з Охтирки склали йому компанію десь близько 3-ї ночі. Решта клієнтів із Тростянця, Недригайлова, Путивля, Білопілля та інших міст і хуторів Сумщини зігрівалися у черзі фіззарядкою від 6-ї. Тож задубілі друзі по нещастю з «міської черги», яку започаткували десь о 2-й ночі, і яка вже налічувала понад 60 осіб, спостерігали за «щасливчиками» з неприхованою заздрістю. Однак їхні «позеленілі» обличчя аніскільки не розчулили «державні» серця працівниць лівого крила паспортно-міграційного офісу, і ті тримали «фасон» рівно до 9-ї — офіційного його відкриття. Зрештою, даремно заздрили.

У коридорі установи 4,5 на 2 метри «щасливчики», мов викинуті на берег карасі, невдовзі почали задихатися від нестачі повітря, тож чи не кожні п'ять хвилин вискакували на вулицю за ковтком свіжого повітря. Утім, як з'ясувалося з подальших розмов з людьми, це була лише невеличка «прелюдія» перед багатомісячною паспортною «увертюрою»...

Тим часом, перед 9-ю напруження у «тамбурі» досягло апогею. Особливо нервують «номери» після 15-го. Здалося, що більшість з них пошепки повторює про себе: «любить — не любить», «прийме — не прийме», «до серця притисне — до дідька відішле»... Нервувати і справді є чого.

— Зазвичай тутешні «принцеси» за дві години приймають 15—20 осіб, — ділиться враженнями мій колега з Тростянця Роман М. — Люди у напруженні, бо не знають, як сьогодні у чиновниць «карта ляже». Хоча б вийшов хтось із них і попередив, скільких зможуть прийняти. Та, либонь, бояться піднатужитись і зробити зайві два-три кроки до дверей. Їм там світло й тепло. А десятки людей, які подолали більше сотні кілометрів, приміром, з Путивля чи Ромнів, маються у невіданні.

— А лягає вона у них, як їм заманеться, — ділиться «знаннями» мешканка Путивля Тамара П. — Місяць тому тутешня начальниця мене тричі виставляла за двері, так і не відповівши на запитання, які документи потрібно надати для отримання закордонного паспорту.

— Міграційні «принцеси» нас справді за людей не мають, однак ніхто їх на місце не поставить, — вступає у розмову «жінка з блакитними очима», яка відмовилась назвати як своє прізвище, так і місце проживання. — Я тут вперше і не хочу, щоб моя критика мені боком вийшла. А люди кажуть, що приїздити треба тричі. Перший раз видають талон і призначають дату приїзду з документами, а втретє вже за паспортом. Ці три поїздки мені обійдуться щонайменше у 150 гривень. Сьогодні я у списку в третьому десятку, і навряд чи зможу розраховувати на вдалий «розклад карт». Якщо не приймуть, вибиватиму паспорт обхідними шляхами за сценарієм Аркадія Райкіна: через товарознавця, директора магазину і, нарешті, завскладу. Можливо, довше буде, зате дешевше, без головного болю і пошарпаних нервів.

— Обхідними швидше і дешевше, — зі знанням справи вставляє свого «п'ятака» студентка одного з вишів, яка проживає у Сумському районі. — Мою подругу минулого тижня записали на одержання талона аж на 16 квітня. Знову треба їй буде брати відгул за свій рахунок і цілий день стовбичити під цими неприступними дверима. Добре, коли зуміє владнати справи упродовж одного дня. А якщо ні?..

Питання зависло у розпеченому від обурення повітрі. Тим часом пристрасті продовжували розпалюватися.

— То ви — кореспондент? — грізно посунув на мене тандем двох симпатичних охтирчанок бальзаківського віку. — Всі газети ще того року оприлюднили Постанову Верховного Суду України*, що вартість закордонного паспорту однакова по всій Україні — 170 гривень. І баста. А місцева міграційна служба лупить за нього по півтисячі. Тож кому вірити?..

— Газети ж лише оприлюднили судову постанову, — відступаю під їхнім нестримним напором.

— А нам яке діло? — притисли мене до стінки розпалені охтирчанки. — Надрукували — відповідайте. До суддів, які ухвалюють і не контролюють своїх ухвал, нам не добратись. Зате ви ось, тепленький, і прямо перед нами. З вас і будемо питати і за суддів, і за прокурорів, які, замість контролювати виконання судових ухвал, лише стільці у кабінетах протирають. Самі ж бо знаєте: що написано пером, того не витягнеш і волом.

— Хто за те, щоб узяти кореспондента газети у заручники, доки не заплатить за наші паспорти різницю між ціною, озвученою судом, і тією, що з нас правлять сумські міграційні чиновники? — звернувся із запитанням до присутніх охтирський тандем.

— Ми «за», — в унісон «проспівали» ще троє бальзаківських «модниць»...

Побори існуватимуть, аж поки грім не гряне...

Від нежданого «полону» врятував початок робочого дня, який чомусь розпочався майже з 10-хвилинним запізненням.

— Так паспортистки обслуговували «своїх» клієнтів, яких з півгодини тому привели із собою, — прокоментував ситуацію мій районний колега. — Ось тепер і почнеться «рапсодія» в «оранжуванні» керівництва місцевої міграційної служби.

Співрозмовник немов у воду дивився. Спочатку за дверима кабінету, куди зайшли перші два відвідувачі з черги, зчинився якийсь гамір, а опісля звідти вискочила чиновниця з ультиматумом до присутніх, що товпилися у міграційному передбаннику: «Прийом призупиняється, поки не виведете чоловіка, який заважає нам працювати».

— А до чого тут ми, викликайте міліцію, якщо він хуліганить чи бешкетує, — обурився натовп уже майже у шість десятків голосів.

«Хуліган», виявляється, відмовлявся платити за паспорт визначені сумськими міграційними «бухгалтерами» 480 гривень і погоджувався лише викласти 170 гривень, узаконених Верховним Судом України.

— Що хочуть, те й роблять, — сказав свідок кабінетної сварки Ян Л. з Сумського району. — Судові рішення для спритників із сумської міграційної служби, що для переляканого зайця стоп-сигнал. Враження, що в цій державній установі працює багаторука гідра, якій усе мало і мало. Навіть, якщо самостійно оформиш усі документи і сплатиш визначені ними платежі, все одно, щойно сказала мені начальниця, маю внести, не інакше як у «благодійний міграційний фонд», обов'язкові 85 гривень. Інакше паспорта не бачити.

Ян, «на щастя» (невдовзі термін мого закордонного паспорта також добігає кінця), передав мені «прейскурант» оплати за нього. Наведу розцінки, зазначені в ньому у гривнях: держмито — 170, бланк паспорта — 120, внесення відомостей про інший паспорт громадянина України, призначений для виїзду за кордон, у паспорт громадянина України для виїзду за кордон — 60,17, оформлення та видача паспорта на заміну втраченого — 73,32 і, нарешті, консультація, оформлення документів, представницькі послуги по ЗЗП — 85 (125), внесення змін — 30.

— Ось повний «представницький букет», який нагадує собою чи то державний рекет, чи то кримінальний гоп-стоп у міграційному виконанні на Сумщині, — помахав він рукою на прощання.

Тож підіб'ємо підсумки. Якщо на скарги громадян про відсутність офісів з видачі закордонних паспортів у містах і районних центрах Сумської області, а можливо, й в інших областях, мають відреагувати керівники міграційної служби, то наданим вище платним міграційним «гоп-стопівським» переліком «послуг» під державною вивіскою повинні зайнятися безпосередньо представники прокуратури. Можливо, як висловився мій юний тростянецький колега, їхнє втручання обеззброїть місцеву багаторуку і багатоголову міграційну гідру.

Тож чекатимемо реакції на публікацію і вжитих по ній заходів як з ДМС, так і, щонайменше, з прокуратури Сумської області.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

***Примітка.** *03 грудня 2013 року Колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України ухвалила постанову, яку визнала, що державне мито (170 грн.), яке сплачується за видачу закордонного паспорта (у тому числі й вартість бланка), покриває вартість усіх витрат, пов'язаних з оформленням такого паспорта.*

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Можливо, втручання представників прокуратури обеззброїть місцеву багаторуку і багатоголову міграційну гідру

ПОЛІТИКА

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Наливайченка В.О. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Бабіча Лева Івановича (номер посвідчення 137/03),
Бумажного Валерія Анатолійовича (номер посвідчення 137/18),
Буцанова Валерія Панасовича (номер посвідчення 137/19),
Вовчка Олега Васильовича (номер посвідчення 137/21),
Князя Леоніда Савовича (номер посвідчення 137/07),
Кондратюка Валерія Віталійовича (номер посвідчення 137/20),
Конєва Миколи Миколайовича (номер посвідчення 137/01),
Косарєвої Катерини Сергіївни (номер посвідчення 137/02),
Кравченка Вадима Вадимовича (номер посвідчення 137/17),
Мітасова Олексія Валерійовича (номер посвідчення 137/10),
Мостової Наталі Гаврилівни (номер посвідчення 137/14),
Носенка Сергія Михайловича (номер посвідчення 137/08),
Охріменка Андрія Вячеславовича (номер посвідчення 137/15),
Слєпової Любові Федорівни (номер посвідчення137/12),
Тарасової Катерини Ігорівни (номер посвідчення137/09),
Христенко Наталії Юріївни (номер посвідчення137/16),
Яроша Дмитра Анатолійовича (номер посвідчення137/13).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Сича О.М. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Бобровської Соломії Анатоліївни (номер посвідчення 308/09),
Кузя Андрія Петровича (номер посвідчення 308/05),
Олійник Олени Василівни (номер посвідчення 308/11),
Соляника Богдана Степановича (номер посвідчення 308/06),
Тебешевської Оксани Степанівни (номер посвідчення 308/07),
Франківа Руслана Романовича (номер посвідчення 308/08).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Мохника А.В. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Андрікевича Юрія Володимировича (номер посвідчення 203/14),
Базелюка Василя Федоровича (номер посвідчення 203/23),
Бобрицького Леоніда Володимировича (номер посвідчення 203/13),
Болебруха Володимира Васильовича (номер посвідчення 203/15),
Большакова Григорія Юрійовича (номер посвідчення 203/06),
Гайдака Віктора Васильовича (номер посвідчення 203/26),
Іллєнка Пилипа Юрійовича (номер посвідчення 203/07),
Карасюка Іллі Володимировича (номер посвідчення 203/16),
Колісніченка Олександра Миколайовича (номер посвідчення 203/11),
Костюка Анатолія Никифоровича (номер посвідчення 203/05),
Кудовбенка Вадима Віталійовича (номер посвідчення 203/10),
Лисенка Ярослава Олександровича (номер посвідчення 203/30),
Марійчака Романа Володимировича (номер посвідчення 203/17),
Науменка Назара Олеговича (номер посвідчення 203/25),
Оркуші Олега Сергійовича (номер посвідчення 203/18),
Павлюка Володимира Станіславовича (номер посвідчення 203/19),
Притолюк Антоніни Михайлівни (номер посвідчення 203/27),
Рубана Артема Вікторовича (номер посвідчення 203/24),
Скарбовійчука Сергія Миколайовича (номер посвідчення 203/29),
Скрипченка Валерія Володимировича (номер посвідчення 203/20),
Смоленцевої Галини Анатоліївни (номер посвідчення 203/21),
Сторожука Віктора Максимовича (номер посвідчення 203/22),
Тишкевича Анатолія Миколайовича (номер посвідчення 203/28),
Фурмана Олексія Юрійовича (номер посвідчення 203/04),
Шишкіної Еліни Вікторівни (номер посвідчення 203/03),
Юркової Тетяни Степанівни (номер посвідчення 203/12).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Швайки І.О. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Гави Олександра Васильовича (номер посвідчення 208/07),
Гнатюка Ігоря Васильовича (номер посвідчення 208/28),
Губської Вікторії Петрівни (номер посвідчення 208/15),
Данка Юрія Миколайовича (номер посвідчення 208/22),
Дебелого Олега Віталійовича (номер посвідчення 208/06),
Дорошенка Юрія Олександровича (номер посвідчення 208/32),
Железняка Артема Юрійовича (номер посвідчення 208/30),
Заіки Артема Миколайовича (номер посвідчення 208/02),
Зубкова Миколи Григоровича (номер посвідчення 208/05),
Карнаух Тетяни Володимирівни (номер посвідчення 208/21),
Карпенка Сергія Олександровича (номер посвідчення 208/27),
Ковтунова Сергія Володимировича (номер посвідчення 208/13),
Коника Валерія Олександровича (номер посвідчення 208/08),
Лебідя Андрія Івановича (номер посвідчення 208/31),
Мельничука Андрія Костянтиновича (номер посвідчення 208/03),
Миргородського Олексія Юрійовича (номер посвідчення 208/12),
Мотінової Ольги Миколаївни (номер посвідчення 208/29),
Неходи Юрія Олексійовича (номер посвідчення 208/20);
Олійника Євгенія Миколайовича (номер посвідчення 208/25),
Пушика Мирослава Олеговича (номер посвідчення 208/24),
Рижкова Павла Юрійовича (номер посвідчення 208/09),
Савича Сергія Володимировича (номер посвідчення 208/14),
Соколова Михайла Сергійовича (номер посвідчення 208/10),
Терещенка Олександра Борисовича (номер посвідчення 208/16),
Шаліта Олександра Григоровича (номер посвідчення 208/18).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Яценюка А.П. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Абрамової Тетяни Сергіївни (номер посвідчення 73/17),
Білокоренка Олександра Григоровича (номер посвідчення 73/14),
Бочар Ірини Василівни (номер посвідчення 73/33),
Власка Артема Петровича (номер посвідчення 73/07),
Гирлі Катерини Олександрівни (номер посвідчення 73/11),
Гугніна Едуарда Анатолійовича (номер посвідчення 73/31),
Данилишина Івана Ярославовича (номер посвідчення 73/32),
Даніка Віктора Михайловича (номер посвідчення 73/16),
Дроздика Олександра Валерійовича (номер посвідчення 73/20),
Єленського Віктора Євгеновича (номер посвідчення 73/24),
Жолобка Івана Олександровича (номер посвідчення 73/05),
Каспрука Олексія Павловича (номер посвідчення 73/29),
Колганової Олени Валеріївни (номер посвідчення 73/12),
Коняєва Володимира Вікторовича (номер посвідчення 73/04),
Лаппо Ольги Георгіївни (номер посвідчення 73/18),
Левчука Олександра Миколайовича (номер посвідчення 73/23),
Лимаря Юрія Володимировича (номер посвідчення 73/25),
Литвиненка Анатолія Миколайовича (номер посвідчення 73/08),
Миронюка Юрія Миколайовича (номер посвідчення 73/26),
Онищенко Ганни Володимирівни (номер посвідчення 73/21),
Помазанова Андрія Віталійовича (номер посвідчення 73/19),
Розовика Юрія Олексійовича (номер посвідчення 73/27),
Семерака Остапа Михайловича (номер посвідчення 73/30),
Сичової Катерини Сергіївни (номер посвідчення 73/13),
Сторожука Дмитра Анатолійовича (номер посвідчення 73/22),
Сушка Сергія Івановича (номер посвідчення 73/09),
Шутя Ярослава Анатолійовича (номер посвідчення 73/10),
Ярмоленка Андрія Петровича (номер посвідчення 73/06).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Махніцького О.І. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Альберт Ольги Володимирівни (номер посвідчення 221/05),
Березюк Катерини Григорівни (номер посвідчення 221/22),
Бокала Михайла Івановича (номер посвідчення 221/03),
Бондарчука Олега Володимировича (номер посвідчення 221/01),
Бордіяна Олега Михайловича (номер посвідчення 221/07),
Валька Руслана Ярославовича (номер посвідчення 221/10),
Гупала Тараса Євгеновича (номер посвідчення 221/19),
Зінов'євої Олесі Костянтинівни (номер посвідчення 221/16),
Квика Івана Миколайовича (номер посвідчення 221/14),
П'ятака Івана Івановича (номер посвідчення 221/04),
Портухая Ярослава Романовича (номер посвідчення 221/15),
Тупичака Ярослава Степановича (номер посвідчення 221/17),
Турчинської Альони Юріївни (номер посвідчення 221/06),
Челепіса Олега Васильовича (номер посвідчення 221/12),
Шевчука Миколи Миколайовича (номер посвідчення 221/02),
Янишевського Маркіяна Мар'яновича (номер посвідчення 221/09).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Денісової Л.Л. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Бугаєнко Ірини Володимирівни (номер посвідчення 108/20),
Вербова Олександра Дмитровича (номер посвідчення 108/14),
Власенка Віктора Віталійовича (номер посвідчення 108/05),
Воронкова Ігоря Миколайовича (номер посвідчення 108/11),
Іванкевича Віктора Вікторовича (номер посвідчення 108/06),
Канєвської Юлії Ігорівни (номер посвідчення 108/10),
Левшун Людмили Валеріївни (номер посвідчення 108/02),
Лехманика Олега Львовича (номер посвідчення 108/03),
Малишка Василя Миколайовича (номер посвідчення 108/17),
Мархонос Людмили Миколаївни (номер посвідчення 108/16),
Одарченко Катерини Юріївни (номер посвідчення 108/03),
Поклонського Олександра Васильовича (номер посвідчення 108/04),
Титаренка Дмитра Сергійовича (номер посвідчення 108/08),
Ущаповської Олени Олександрівни (номер посвідчення 108/19),
Хавхуна Миколи Миколайовича (номер посвідчення 108/07),
Харченка Юрія Олексійовича (номер посвідчення 108/02),
Циганського Володимира Андрійовича (номер посвідчення 108/15),
Черняка Дмитра Олександровича (номер посвідчення 108/12).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Парубія А.В. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

В'язівської Наталії Богданівни (номер посвідчення 91/06),
Величковича Миколи Романовича (номер посвідчення 91/09),
Гординського Романа Иосифовича (номер посвідчення 91/08),
Лемішка Олександра Богдановича (номер посвідчення 91/05),
Мелещук Наталії Володимирівни (номер посвідчення 91/11),
Мусієнко Валерії Геннадіївни (номер посвідчення 91/02),
Петровського Вячеслава Володимировича (номер посвідчення 91/10),
Родцевича Тараса Федоровича (номер посвідчення 91/12),
Хлапука Максима Миколайовича (номер посвідчення 91/13),
Чорного Романа Вячеславовича (номер посвідчення 91/07).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Бурбака М.Ю. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Ватаманюка Юрія Петровича (номер посвідчення 113/07),
Вишневського Миколи Федоровича (номер посвідчення 113/22),
Герасимова Сергія Леонідовича (номер посвідчення 113/28),
Гуменного Віталія Васильовича (номер посвідчення 113/09),
Допіряка Петра Васильовича (номер посвідчення 113/12),
Жука Юрія Григоровича (номер посвідчення 113/06),
Кавулі Андрія Васильовича (номер посвідчення 113/25),
Карбашевського Валерія Танасійовича (номер посвідчення 113/10),
Кілару Олега Радувича (номер посвідчення 113/02),
Ковальського Сергія Анатолійовича (номер посвідчення 113/29),
Кригана Романа Володимировича (номер посвідчення 113/14),
Круглецької Аліни Дионісівни (номер посвідчення 113/16),
Лазарєва Сергія Юрійовича (номер посвідчення 113/08),
Лупула Павла Миколайовича (номер посвідчення 113/11),
Максімова Дениса Артуровича (номер посвідчення 113/19),
Матюшенка Василя Васильовича (номер посвідчення 113/04),
Медвєдєва Владислава Вікторовича (номер посвідчення 113/32),
Монзелевського Володимира Євгенійовича (номер посвідчення 113/13),
Онофрей Ніни Іванівни (номер посвідчення 113/26),
Панчишина Руслана Ігоровича (номер посвідчення 113/31),
Патарака Івана Вікторовича (номер посвідчення 113/03),
Пелеха Вадима Володимировича (номер посвідчення 113/21),
Печеневої Юлії Миколаївни (номер посвідчення 113/30),
Рижкова Дмитра Ігоровича (номер посвідчення 113/20),
Романчишина Андрія Анатолійовича (номер посвідчення 113/15),
Салагора Миколи Михайловича (номер посвідчення 113/23),
Стецевича Олега Івановича (номер посвідчення 113/24),
Яценюка Фадея Степановича (номер посвідчення 113/27).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Сиротюка О.М. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Атаманчук Віти Вікторівни (номер посвідчення 216/29),
Галати Сергія Васильовича (номер посвідчення 216/11),
Глашкіна Владислава Юрійовича (номер посвідчення 216/12),
Камінського Володимира Володимировича (номер посвідчення 216/19),
Кіянцева Ігоря Володимировича (номер посвідчення 216/20),
Комасюка Олега Борисовича (номер посвідчення 216/25),
Курінного Анатолія Володимировича (номер посвідчення 216/16),
Матвійчука Юліана Олександровича (номер посвідчення 216/14),
Мудренок Надії Михайлівни (номер посвідчення 216/30),
Наконечного Володимира Івановича (номер посвідчення 216/27),
Ніколаєва Миколи Миколайовича (номер посвідчення 216/24),
Рожніва Ярослава Ярославовича (номер посвідчення 216/10),
Саганя Миколи Григоровича (номер посвідчення 216/17),
Стаюри Володимира Івановича (номер посвідчення 216/32),
Тернового Івана Костянтиновича (номер посвідчення 216/21),
Токового Віталія Юрійовича (номер посвідчення 216/15),
Толкачова Валерія Геннадійовича (номер посвідчення 216/02),
Ханка Анатолія Миколайовича (номер посвідчення 216/18),
Хімейчука Івана Сергійовича (номер посвідчення 216/07),
Чабановського Романа Олександровича (номер посвідчення 216/08),
Чашки Марії Теодорівни (номер посвідчення 216/31),
Чмиря Володимира Сергійовича (номер посвідчення 216/22).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата Україн Кубіва С.І. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Брезіцького Романа Романовича (номер посвідчення 93/23),
Василевича Олексія Геннадійовича (номер посвідчення 93/33),
Запоточного Романа Ярославовича (номер посвідчення 93/11),
Коник Соломії Мар'янівни (номер посвідчення 93/12),
Котова Павла Володимировича (номер посвідчення 93/30),
Крикавського Євгена Васильовича (номер посвідчення 93/20),
Кучевського Віталія Віталійовича (номер посвідчення 93/16),
Линник Олександри Олександрівни (номер посвідчення 93/13),
Лозинського Мар'яна Володимировича (номер посвідчення 93/26),
Маркевича Івана Петровича (номер посвідчення 93/29),
Мацелюха Володимира Ярославовича (номер посвідчення 93/07),
Мельника Романа Мирославовича (номер посвідчення 93/25),
Мироняка Степана Івановича (номер посвідчення 93/08),
Павлійчука Сергія Петровича (номер посвідчення 93/10),
Паньківа Михайла Петровича (номер посвідчення 93/15),
Попіля Петра Михайловича (номер посвідчення 93/27),
Сеника Василя Мирославовича (номер посвідчення 93/06),
Сипливого Миколи Даниловича (номер посвідчення 93/19),
Ставнюка Володимира Валерійовича (номер посвідчення 93/03),
Табачини Юрія Мирославовича (номер посвідчення 93/02),
Федашка Тараса Петровича (номер посвідчення 93/14),
Хворостяного Валерія Григоровича (номер посвідчення 93/24),
Чотія Гліба Миколайовича (номер посвідчення 93/18),
Шила Михайла Степановича (номер посвідчення 93/21).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Петренка П.Д. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Агєєва Дмитра Сергійовича (номер посвідчення 122/10),
Агєєва Олександра Дмитровича (номер посвідчення 122/02),
Алексєєва Ігоря Сергійовича (номер посвідчення 122/07),
Журахівської Олександри Леонідівни (номер посвідчення 122/05),
Іванченко Оксани Павлівни (номер посвідчення 122/04),
Луцик Алли Михайлівни (номер посвідчення 122/14),
Матичина Миколи Миколайовича (номер посвідчення 122/09),
Насіковської Оксани Вікторівни (номер посвідчення 122/11),
Подгорної Олени Миколаївни (номер посвідчення 122/04),
Старікової Наталії Володимирівни (номер посвідчення 122/13).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Авакова А.Б. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Авакова Олександра Арсеновича (номер посвідчення 94/19),
Авдєєвої Лілії Геннадіївни (номер посвідчення 94/24),
Андрєєвої Світлани Юріївни (номер посвідчення 94/21),
Бабічева Анатолія Валерійовича (номер посвідчення 94/22),
Балути Ігоря Мироновича (номер посвідчення 94/06),
Бєлової Людмили Олександрівни (номер посвідчення 94/11),
Бойка Дмитра Львовича (номер посвідчення 94/20),
Варченка Івана Григоровича (номер посвідчення 94/32),
Василенка Олексія В'ячеславовича (номер посвідчення 94/01),
Гаркавця Віктора Павловича (номер посвідчення 94/29),
Георгієвського Юрія Валентиновича (номер посвідчення 94/02),
Дмитрієва Анатолія Анатолійовича (номер посвідчення 94/07),
Дунаєва Олексія Анатолійовича (номер посвідчення 94/04),
Єпішиної Марини Бориславівни (номер посвідчення 94/01),
Єфремової Ірини Олексіївни (номер посвідчення 94/28),
Жадана Анатолія Григоровича (номер посвідчення 94/26),
Жданова Василя Івановича (номер посвідчення 94/27),
Ісаєнко Ніни Юріївни (номер посвідчення 94/23),
Кірша Олександра Вікторовича (номер посвідчення 94/14),
Ковальчук Тетяни Іванівни (номер посвідчення 94/31),
Лукашова Андрія Сергійовича (номер посвідчення 94/13),
Миха Олександра Вікторовича (номер посвідчення 94/03),
Неганова Віктора Вадимовича (номер посвідчення 94/34),
Олексієнка Максима Леонідовича (номер посвідчення 94/18),
Папоян Арутюн Мікаелі (номер посвідчення 94/33),
Пахніна Миколи Леонідовича (номер посвідчення 94/08),
Петрівського Василя Броніславовича (номер посвідчення 94/25),
Райніна Ігоря Львовича (номер посвідчення 94/15),
Статівко Наталії Борисівни (номер посвідчення 94/12),
Чевордова Юрія Анатолійовича (номер посвідчення 94/16),
Чуйко Інни Вікторівни (номер посвідчення 94/09).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Саса С.В. вважати недійсними посвідчення помічників консультантів:

Бут Наталії Миколаївни (номер посвідчення 117/24),
Вихристенка Миколи Петровича (номер посвідчення 117/17),
Гнідця Андрія Павловича (номер посвідчення 117/25),
Голованя Олексія Васильовича (номер посвідчення 117/18),
Давидової Юлії Рудольфівни (номер посвідчення 117/07),
Дарчича Валерія Івановича (номер посвідчення 117/22),
Дорошенко Богдани Олександрівни (номер посвідчення 117/09),
Єгорова Юрія Борисовича (номер посвідчення 117/21),
Єрмака Валерія Леонідовича (номер посвідчення 117/12),
Ігнатьєва Миколи Валентиновича (номер посвідчення 117/19),
Кравчук Діни Іванівни (номер посвідчення 117/06),
Кривчикова Олексія Сергійовича (номер посвідчення 117/15),
Марченко Тетяни Миколаївни (номер посвідчення 117/11),
Найвельта Едуарда Михайловича (номер посвідчення 117/13),
Неселевської Аліни Анатоліївни (номер посвідчення 117/10),
Нехоци Михайла Григоровича (номер посвідчення 117/16),
Нижника Костянтина Аркадійовича (номер посвідчення 117/01),
Новікова Олега Володимировича (номер посвідчення 117/08),
Погорілого Володимира Васильовича (номер посвідчення 117/03),
Разумовського Володимира Геннадійовича (номер посвідчення 117/23),
Сергеєвої Анастасії Василівни (номер посвідчення 117/01),
Телегуза Георгія Олександровича (номер посвідчення 117/14),
Трохименко Вікторії Іванівни (номер посвідчення 117/02),
Швець Ірини Олександрівни (номер посвідчення 117/04).

У зв'язку з виключенням із списків народного депутата України Головка М.Й. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Боднарчука Олега Євстахійовича (номер посвідчення 387/35),
Гуцалюка Андрія Романовича (номер посвідчення 387/07),
Дуди Романа Ігоровича (номер посвідчення 387/16);

народного депутата України Горіної І.А.:

Березовської Олени Олександрівни (номер посвідчення 394/18),
Ковальковського Володимира Васильовича (номер посвідчення 394/09),
Масельської Анни Федорівни (номер посвідчення 394/10),
Павленка Едуарда Євгеновича (номер посвідчення 394/12);

народного депутата України Гузенка К.О.:

Гурської Марини Гарріївни (номер посвідчення 255/21),
Переверзєва Костянтина Анатолійовича (номер посвідчення 255/33);

народного депутата України Деркача А.Л.:

Мельника Тараса Володимировича (номер посвідчення 382/07),
Петренюк Катерини Вікторівни (номер посвідчення 382/08),
Чернова Євгена Дмитровича (номер посвідчення 382/24);

народного депутата України Дубового О.Ф.:

Гусак Лариси Миколаївни (номер посвідчення 134/22);

народного депутата України Єдіна О.Й.:

Середницького Михайла Станіславовича (номер посвідчення 326/30);

народного депутата України Катеринчука М.Д.:

Кобця Василя Дмитровича (номер посвідчення 238/24);

народного депутата України Королюка В.А.:

Твердохліба Олексія Васильовича (номер посвідчення 377/35);

народного депутата України Кутового В.Г.:

Нєфьодова Сергія Івановича (номер посвідчення 319/31);

народного депутата України Павловського А.М.:

Гагаріної Ольги Анатоліївни (номер посвідчення 114/31),
Прокопенка Петра Андрійовича (номер посвідчення 114/14),
Сальчука Миколи Георгійовича (номер посвідчення 114/34);

народного депутата України Пазиняка В.С.:

Азімової Зайнаб Кадирівни (номер посвідчення 346/23),
Гарата Івана Васильовича (номер посвідчення 346/22),
Лаврентьєва Євгена Андрійовича (номер посвідчення 346/14),
Стахника Михайла Васильовича (номер посвідчення 346/06);

народного депутата України Сікори О.М.:

Пожарської Ольги Анатоліївни (номер посвідчення 310/11);

народного депутата України Стойка І.М.:

Буськанюк Марії Василівни (номер посвідчення 390/27),
Лукачата Михайла Михайловича (номер посвідчення 390/10),
Супрунюк Марії Богданівни (номер посвідчення 390/13);

народного депутата України Шульги В.П.:

Балицького Володимира Петровича (номер посвідчення 384/38),
Греся Сергія Петровича (номер посвідчення 384/25).

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Донець Т.А.:

Ставнійчук Катерини Михайлівни (номер посвідчення 125/06);

народного депутата України Клюєва С.П.:

Деркач Анни Вікторівни (номер посвідчення 271/18);

народного депутата України Мірошниченка І.М.:

Шевчук Тамари Мар'янівни (номер посвідчення 204/21);

народного депутата України Оробець Л.Ю.:

Шабуніна Віталія Вікторовича (номер посвідчення 96/05);

народного депутата України Панькевича О.І.:

Мирошніченка Олега Анатолійовича (номер посвідчення 207/16);

народного депутата України Присяжнюка О.А.:

Урбанович Дар'ї Олегівни (номер посвідчення 173/21);

народного депутата України Романюка Р.С.:

Іщенка Михайла Юрійовича (номер посвідчення 146/05);

народного депутата України Струка В.О.:

Мамиченка Сергія Анатолійовича (номер посвідчення 328/16);

народного депутата України Терьохіна С.А.:

Гуменюка Валерія Івановича (номер посвідчення 432/15);

народного депутата України Чернякова В.В.:

Черкашина Юрія Сергійовича (номер посвідчення 222/20);

народного депутата України Чуба В.Є.:

Гасанової Ніни Петрівни (номер посвідчення 334/11).

Управління кадрів.

Медична галузь Сумщини заборгувала 14 мільйонів гривень. Левова частка цієї суми припадає на кредиторську заборгованість обласного управління охорони здоров'я за медичне обладнання, *повідомляє наш власкор Владислав Жмурков*

У центрі Львова незабаром з'являться спеціальні шафи–купе з хлібобулочними виробами для безхатьків, *інформує наш власкор Олександр Сирцов.* Цей благодійний проект започаткували ресторатори

Марія МАТВІЇВ: «Якщо кожен із нас змінить себе, тоді зміниться світ»

ПОЗИЦІЯ

«Я відчувала, як свистять кулі... Бачила, як падають люди. Надавала медичну допомогу тим, кого ще можна було врятувати. Якщо відтягували мертвих, то я просила: «Хлопці, не робіть цього зараз, відтягуйте поранених, бо їм ще можна допомогти! Ми загиблих пізніше витягнемо!». Усі кричали, щоб мертвих виносили, боялись, що як залишать когось, то він десь пропаде, чи його спалять, знищать тіло...» — згадує Марія Матвіїв, медсестра «швидкої допомоги» Львівського обласного центру медичної допомоги і медицини катастроф у Буську.

20 лютого, у чорний четвер, саме вона рятувала поранених снайперами протестувальників на вул. Інститутській у Києві. Світлина французького фотографа Еріка Буве, на котрій видно, як Марія Матвіїв без будь-якого захисту на полі обстрілу надає медичну допомогу постраждалому, облетіла увесь світ. Понад місяць було невідомо, хто ця відважна жінка, однак журналістам усе-таки вдалось з'ясувати її ім'я.

— Пані Маріє, як ви опинилися на Майдані?

— Я вирушила на Майдан як медик, бо тоді жінок-активістів уже не брали до Києва. Мій чоловік Петро сказав, мовляв, вона — зі мною, запишіть її як медика. Зранку 19 лютого із нами до столиці із Буська прибуло 30 людей. Коли їхала, то думала, що там мало людей, але їх було багато, значно більше, ніж я собі уявляла...

— Що відчули, коли побачили, що почався обстріл?

— Мені не було страшно. Лише в один момент виникла думка про те, що я боюсь, але не за себе... Це було тоді, коли подзвонив мій чоловік із вул. Грушевського і сказав, що іде мене шукати. Я сказала: «Залишайся там, де ти є. Я зараз прийду!». Хоч знала, що не прийду... На Грушевського треба було барабанити, створювати шумову «завісу». Що мені там було робити? Коктейль Молотова далеко не змогла би закинути, бруківку теж... Ми із чоловіком завжди стримуємо один одного в критичних ситуаціях, але на Інститутській він би мене точно не стримав. І сам би ще й прийшов.

— Скільки людей вам вдалось врятувати?

— Я впевнена, що тоді полювання було на чоловіків. Снайпер обирав собі мішень і стріляв у неї. Було навіть так, що стріляли в одного, а падали двоє, наскрізний простріл... Саме на Інститутській було двоє поранених у ноги, а інші двоє — у Жовтневому палаці, не знаю, чи вони вижили. Їхні поранення були настільки страшні, що вивертали рану назовні.

— Ви були безпосереднім учасником подій. Повернувшись додому, як реагували на відео та фотографії, зроблені у ті криваві дні?

— Я часто переглядаю сюжети про ці події, шукаю нові матеріали. Переглядаю, щоб осмислити... Пережитий стрес назавжди залишить спогади десь у підсвідомості.

Із часу, як почався Майдан, я щодня витрачаю на перегляд новин три-чотири години. Розумію, що зміст життя в іншому, але також вважаю, що саме зараз той момент, коли все змінюється на краще... Я знала із першого дня, що Майдан переможе.

Марія Матвіїв.

Питання лише було в тому «коли» ну і... «якими жертвами», знала, що будуть жертви, що спокійно не мине. Тому що бандит з кримінальним минулим не живе за категоріями добра і зла, а міряє усе силою.

— Як вважаєте, що є головним здобутком Революції Гідності?

— Майдан змінив свідомість тільки частини людей. Він не змінив усіх. Подібно, як заквашувати тісто — там має бути певна кількість дріжджів, щоб воно заквасилось. Так і зі змінами: певна частка людей, нехай відсотків сорок, гідних, порядних, справедливих змінить світ одразу. Поки серед нас є небагато таких, відсотків двадцять, але це більше, ніж було колись. Ця частка збільшиться, вона складатиметься з молоді... Діти, які зараз ростуть, стануть дорослими у дещо іншій державі, інакшою, сподіваюсь, буде система освіти. Україна має велике майбутнє. Так любити свою державу, так патріотично її захищати, думаю, не всі народи можуть...

— Тоді, коли ви із чоловіком їздили в Київ, із ким залишали сина?

— Сина Дмитрика я залишила із мамою і сестрою...

— Чи дуже він переживав за маму з татом?

— Йому 12 років, звичайно, він переживав, дивився новини. Проте у нас в сім'ї не панують сентименти. Я — жінка, можу інколи заплакати, як щось дійсно розтривожить, але сина виховуємо як справжнього чоловіка — стійким.

— Ваш син — підліток. Чи задумується він уже про майбутню професію?

— Знаю, що він не буде лікарем. Не хоче. Моя прабабуся була знахаркою, і так по родині пішло: її одна внучка — медик, друга — медик, правнучка також. Усе по жіночій лінії. А мужчини у нас водночас із технічним і дещо творчим нахилом. Наприклад, мій чоловік — телемайстер, а тато був столяром. Ось і Дмитрик має творче бачення, любить фотографувати. Приніс недавно фотографію, на якій зображено крапельки дощику на об'єктиві від фотоапарата. Думаю, він радше буде журналістом, оператором...

— Як проводите вільний час із родиною?

— Найчастіше разом ми снідаємо, обідаємо та вечеряємо. Наш Буськ — невеличке містечко, багато людей мешкають у приватних будинках, пораються на городі. Так і ми. Я люблю вирощувати квіти, а мій чоловік — лимони. Ми завжди після основної роботи і навчання знаходимо заняття вдома, збираємось інколи ввечері біля комп'ютера. Часом говоримо із ріднею по скайпу... Але маю принципову позицію: не реєструюсь у соціальних мережах, мені вистачає живого спілкування.

— Чи мрієте про щось сьогодні?

— Матеріальних мрій у мене немає (сміється. — **Авт.**).

Знаю, як кажуть, що коли хочеш розсмішити Бога, то розкажи йому про свої плани. У мене вони чи не наполеонівські! Наприклад, дуже хочу вивчити китайську мову. А як не вивчу добре, то хоч декілька висловів і вирушу в мандрівку до Китаю. Хочу побувати також у Грузії, і ще — на батьківщині дідуся, в Саратові. Я ніколи по Росії не подорожувала, хоч вчилася у Підмосков'ї, і тоді й не думала, що коли-небудь буду таким патріотом своєї країни, як зараз.

Із татової сторони — мій дідусь із Росії, воював усю Другу світову війну, дійшов аж до Німеччини, а моя бабця із Яворівщини. А другий мій дід із переселенців із Польщі. У в нас все отак об'єднане!

— Що ви побажаєте українцям?

— Змінити себе... Як кожен із нас змінить себе, тоді зміниться світ. Бути позитивно налаштованими, от я оптиміст по життю. Моя бабця була теж така життєлюбка! В нас вдома всі керуються таким принципом, ми всі оптимісти. Тільки Петро нас дещо стримує, такий критичний трошки... Але мій оптимізм реалістичний. Ніколи не ставлю собі цілей, які не можу досягти. Я завжди кажу, що все зробиться! Головне — наважитися емоційно і психологічно.

Христина ГОРОБЕЦЬ.
Львівська область.
Фото автора.

На знімку французького фотографа Еріка Буве, яке облетіло увесь світ: медсестра зі Львівщини Марія Матвіїв без будь-якого захисту під кулями снайперів надає медичну допомогу постраждалому на вулиці Інститутській у Києві.

Фото з сайту life. img. pravda. com.

Полиновий квіт Михайла Іванченка

У старовинному козацькому селі Гусакове, що на Звенигородщині, живе дивовижний чоловік. Це 90-річний письменник, поет, художник, краєзнавець, громадський діяч Михайло Іванченко. Колишній в'язень сталінського ГУЛАГу зміг надрукувати свої твори тільки після здобуття Україною незалежності. У 84 роки його було прийнято до Спілки письменників України, і невдовзі він став лауреатом поважних літературних премій.

Його село, засноване в давнину козаком Гусаком, — дуже мальовниче. Поруч — зелена Звенигородка. За нею — оспівані Кобзарем Керелівка, Моринці, Будище... У цих краях не можна не любити рідну землю, її мову, історію, народні звичаї. У великій родині Іванченків від дідів-прадідів свято шанували минувшину, згадували перекази про козацьку звитягу, рішучість битися до загину та не скорятися.

— Ось таким, відважним, нескореним був мій батько, сотник Вільного козацтва Грицько Іванченко, — розпочинає свою розповідь Михайло Григорович. — Його найбільшою мрією було здобути самостійність України. Він здолав найтяжчі лихоліття, голодомор, та не вижив у сталінські репресії. За козацьке минуле, боротьбу за Українську Народну Республіку енкаведисти засудили його до розстрілу. Батька не стало 1938-го...

Залишившись напівсиротою, Михайлик Іванченко, один з кращих учнів школи, вступає до агротехнікуму. Провчився три роки — почалася війна. Після невдалої евакуації агротехнікуму Михайло повернувся до Гусакового. У селі працювала похідна група ОУН. Він допомагав відкривати «Просвіту», розповсюджував націоналістичні листівки. Невдовзі юнака вполювала поліція. Відправили до арбайттабору. Утік. Піймали. За втечу сидів у тюрмі в Клоппенбурзі. Потім був арбайттабір цегельні в селищі Шаррель. Там спізнався з підпільниками ОУН. Публікував свої вірші в українських часописах «Дозвілля», «Українська дійсність» та «Голос». Навчався заочно в Українському технічно-господарському інституті (Подєбради, Чехія). Служив у радянській армії.

— Після німецьких таборів мене демобілізувала з радянської армії контррозвідка, — пригадує далекі роки Михайло Григорович. — У 1947 році за написання антикомуністичних віршів військовий трибунал засудив мене на десять літ.

Ув'язнення відбував у Заполяр'ї, на «будівництві комунізму». Попри голод і холод щодня перевиконував норму виробітку.

— Для в'язнів діяв тоді такий залік, — пояснює Іванченко. — Хто виконував денну норму на 150 відсотків, з того знімали два дні терміну ув'язнення. Я працював як проклятий і добився бажаного. Мене звільнили не через десять, а через шість років.

Однак в Україну він не мав права повертатися. Влаштувався художником-рекламістом кінотеатру «Полярний» у Салехарді Ямало-Ненецького округу. Майже через рік, отримавши паспорт, наважився поїхати додому. Щоб хоч на мить побачитися з рідними, а там — хай буде, що буде. Михайло був до всього готовий.

Коли приїхав, помітив, що за ним стежать. Вдалося знайти роботу — художником-оформлювачем у клубі райцентру Лисянка. Треба було допомагати рідним, адже в них конфіскували майно, забрали корову. Сестру влада не допустила до навчання в технікумі, і здібній дівчині довелося залишитися в колгоспі, на фермі.

— У клубі дали мені майстерню на гальорці, — провадить далі письменник. — На видноті. Туди часто заходили конторники — покурити, пересвідчитися, чим я займаюся. Заходили й школярі. Якось забігли двоє друзів: Славко Чорновіл та Толя Решітник. Допитливі хлопці. Спочатку говорили про літературу, поезію. А потім — про табори, радянські зони. Я, коли звільнявся, обіцяв «не разглашать лагерную тайну». А від сміливих підлітків не кривився. Навпаки — розповідав усе, що пережив. Від мене хлопці дізналися й про беззаконня ГУЛАГу, й про визвольну боротьбу українців. У В'ячеслава і Анатолія від моїх оповідей горіли очі. Я бачив, що переді мною народжуються молоді борці за українську ідею. Це гріло душу. Сподівання мої справдилися. Чорновіл очолив український національний рух за визволення від комунототалітаризму, а Решітник став у лави російських демократів.

Маючи талант до малювання, Михайло Іванченко закінчив свого часу заочний курс малюнку і живопису Московського народного університету мистецтв. Малював козаків, кобзарів-характерників. А потім захопився краєзнавством і міфологією. Видав у 1990-х роках науково-популярні книги: «Дивосвіт прадавніх слов'ян», «Таємниця нашої прадавнини». Багатолітні дослідження національно-визвольної боротьби 1920-х років, спогади батька, козацького сотника часів УНР, та його побратимів лягли в основу фундаментального роману-хроніки «Дума про Вільних козаків».

29-річний Михайло Іванченко в Заполяр'ї.

Михайло Іванченко. 2010 рік.

Книга, підготовлена в київському Видавництві імені Олени Теліги з передмовою відомого дослідника Романа Коваля, стала знаковою не тільки у творчості Михайла Іванченка. А й здобула широке визнання істориків, краєзнавців, літературних критиків, читачів. Автор же став першим лауреатом літературної премії імені легендарного Юрія Горліса-Горського.

Високу оцінку отримали також збірки віршів «Полиновий квіт», «Крицеве стремено», «Бунчук вітрів», «Осіннє чересло». Вони засвідчили глибокий патріотизм, гармонійність почуттів, віртуозне володіння рідним словом. Ці книги удостоєні літературної премії імені Василя Симоненка.

Дуже цінні документальні видання колишнього в'язня фашистських таборів — «Остарбайтерський вир», «Новели неволі», збірка есе та статей «Сурма і меч».

Нещодавно надійшов Михайлу Григоровичу сигнальний примірник нового прозового твору — «Багряні журавлі». А в рукописах він ще має нові романи, повісті, новели, гуморески, вірші й наукові дослідження...

Усе пам'ятає Михайло Іванченко про пережите. Каже:

— Не забуваються мої «нагороди» від компартійної влади. За часів Брежнєва мене позбавили членства в літоб'єднанні «Звенигора» за те, що був засуджений за націоналізм. У журналах і видавництвах моє прізвище стояло в «вовчих списках». Рукописи повертали, зокрема й кіносценарій про остарбайтерство «Під чужими зорями». Шість разів мене звільняли з роботи і п'ять разів викидали картини з виставок. Не відповідали на мої звернення до Президії Верховної Ради. Хоча я тільки питав: «Якими конституційними правами можу користуватися?». Інколи дещо з моєї писанини «по недосмотру» потрапляло-таки в часописи. Якось звернувся по допомогу в українську Спілку письменників. Олесь Гончар змовчав, а Михайло Стельмах «пробив» добірку віршів у харківський журнал «Прапор»...

Нині 90-літньому письменникові також нелегко друкуватися. Добре, що завжди готовий допомогти син Григорій, названий на честь діда, сотника Вільного козацтва. Григорій Михайлович працює в одному зі столичних університетів. Опікується батьком донька Наталя, яка мешкає у Звенигородці і трудиться в освіті. А найбільша Михайлові Григоровичу порадниця і опора — вірна дружина Галина Іванівна. З нею вони в парі, як два голуби, шість десятків літ!

...Огортають село сутінки. То тут, то там гаснуть в оселях вогні. Тільки ще довго світиться вікно в будинку Іванченків. Працює над рукописом Михайло Григорович. Вслухається у тишу, і на аркуш паперу лягають рядки, сповнені суму і водночас віри:

Не чуть при будь-якій погоді
На білохатому кутку,
Щоб хвилі пристрасних мелодій
Зіллялися в одну ріку.
Плекатиму мету невпинну
В серцях, у полі, при столі —
Таки вкраїнську Україну
На нашій, не чужій землі...

Володимир БЕЗУГЛИЙ, Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото з архіву Наталі ІВАНЧЕНКО-СІВАЧЕНКО.

ПОДРОБИЦІ

Кілька секунд з життя міста

В Івано-Франківську презентували найдавніше кіно про події в колишньому Станиславові, датоване 30 травня 1937 року.

Кінохроніку у польських архівах розшукав Петро Гаврилишин, кандидат історичних наук, провідний фахівець Центру дослідження Центрально-Східної Європи Прикарпатського університету ім. В. Стефаника, перебуваючи на стажуванні у Варшавському університеті. Стрічка вміщує новини про декілька різних подій того дня. І серед них — невеликий сюжет про урочисту коронацію чудотворної ікони Станиславівської Матері Божої Ласкавої у колишньому Вірменському костелі, нині Українська православна церква.

Це було велике релігійне свято за участю кількох десятків тисяч осіб, а на сьогодні — це найстаріше відео, на якому зафільмовані події в Івано-Франківську. Загалом його тривалість становить понад 5 хвилин, а сюжет, присвячений коронації, має всього 38 секунд. Але він, як стверджували науковці на презентації, має неабияку цінність.

Показали кінодокумент у приміщенні Центру польської культури та європейського діалогу. Окрім перегляду, глядачі ознайомилися з 40 раритетними світлинами тієї події та послухали розповідь про її історичне значення.

Нині ікона — в костелі польського міста Гданськ, а в місцевому храмі є її копія.

Досі найстарішою в Івано-Франківську вважалася документальна кінохроніка 1944 року, коли радянські війська увійшли в місто.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Несподіваний подарунок з початку ери

Унікальними експонатами — знаряддя землеробства, що належать до давньої черняхівської культури, поповнився Олександрійський краєзнавчий музей **(на знімку)**. Історичною окрасою його експозиції стали предмети, якими користувалися наші предки ще в III—IV століттях н. е.(до заснування Київської Русі). Меценат, який передав закладу предмети, забажав залишитися невідомим. Його імені не знають навіть працівники музею.

До цінного подарункового набору увійшло шість предметів: лезо сокири, обушок коси, три лемеші та різець стародавнього плуга. Все із заліза — на той час наші предки вже володіли мистецтвом його обробки. А їх приналежність саме до черняхівської культури підтвердили довідники і каталоги.

— Принцип роботи плуга, коси чи сокири, по суті, завжди був однаковим: і до черняхівської культури, і після неї, — зазначає директор музею Тетяна Вальчишена. — Але у черняхівської культури є свої відмітні ознаки в розмірах і формах.

— Знайдені неподалік сіл Запоріжжя та Лікарівка Олександрійського району, предмети кілька разів переходили з рук у руки, поки не були придбані людиною, котра, з якихось лише їй відомих причин, вирішила передати цей скарб музею, — повідомила Тетяна Вальчишена.

Під нові несподівані експонати музейні хранителі виділили окремий стенд. Передусім він зацікавить археологів, колекціонерів старожитностей. Нині найбільший інтерес до експозиції виявляють місцеві молоді вчителі історії.

Вл. інф.
Фото з сайту «Правдоруб».

«Плекатиму мету невпинну в серцях, у полі, при столі — таки вкраїнську Україну на нашій, не чужій землі...»

Регіони вже найближчим часом отримають нові автомобілі «швидкої медичної допомоги» — *УНІАН*

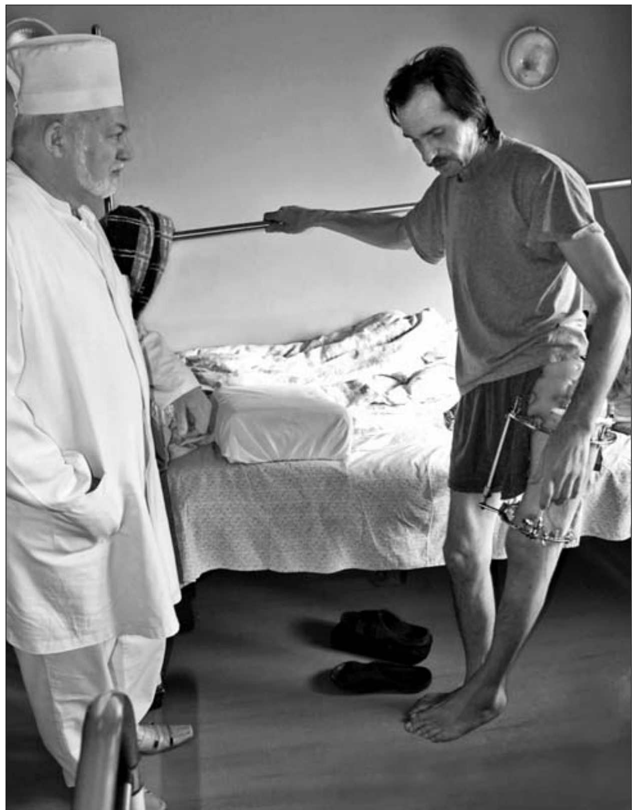

Світовий банк виділить 450 тисяч доларів на проведення аудиту фінансової та організаційно-структурної діяльності Міністерства охорони здоров'я — *міністр Олег МУСІЙ*

Лікарня працює, хворих оперують

Торік сотні пацієнтів були стурбовані через можливе закриття у Кіровограді «шахтарської» лікарні (СМСЧ №19).

Люди писали листи, зверталися до її керівництва, облдержадміністрації, Міністерства охорони здоров'я з проханням зважено підійти до визначення долі закладу. Мешканців області тоді підтримав і директор Інгульської шахти ДП «СхідГЗК», депутат обласної ради Равіль Агліулін. Свого часу Равіль Мінгаязович заявив однозначно: він, як і багато інших представників депутатського корпусу, не лише за збереження лікарні, а й за її розширення. Адже крім того, що цей медичний заклад обслуговує тисячі пацієнтів — працівників підприємства та їхні сім'ї, тут ще й успішно лікують безнадійно хворих. Сюди для операцій з відновлення опорно-рухового апарату після тяжких травм за методом відомого медика Єлізарова приїздять з усієї України і навіть з-за кордону.

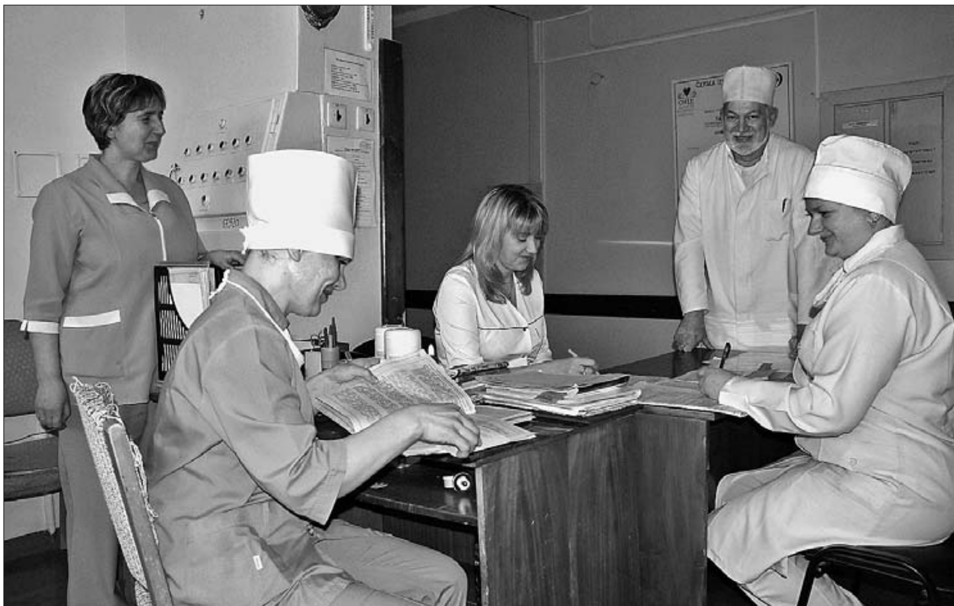

Лікар-новатор, учень Єлізарова, кандидат медичних наук Олександр Барков оголошує вердикт черговому пацієнту, ще недавно — абсолютно безнадійному: «Будеш ходити!».

Депутат запропонував збудувати автомобільний міст через річку Інгул, що значно поліпшило б транспортний зв'язок із лікарнею та дало б змогу перенаправити туди частину хворих, розвантаживши в такий спосіб інші переповнені медзаклади Кіровограда.

Про намагання закрити лікарню писало багато видань, у тому числі газета Верховної Ради «Голос України» («Дуже багато «чому» стосовно лише однієї лікарні», №202 від 29.10.2013 р.; «Чому «реорганізація», на думку чиновників, завжди — скорочення, або Лікарня №19. Назад вороття немає?!», №182 від 01.10. 2013 р.).

Інтерв'ю начальника управління охорони здоров'я Кіровоградської ОДА Олега Рибальченка з цього приводу опублікувала обласна газета «Народне слово». Свого часу листа про недоцільність реорганізації ДЗ «СМСЧ №19» й передачі його на баланс міста направив до Міністерства охорони здоров'я й голова Кіровоградської ОДА Андрій Ніколаєнко. Проте навіть після цього окремі посадові особи, всупереч здоровому глузду, продовжували вести діяльність, спрямовану на закриття стаціонару та передачу будівлі під юрисдикцію міста. Тож не дивно, що й нині люди стурбовані й цікавляться долею лікарні. Багато хто вважає, що її безнадійно втрачено.

Начальник ДЗ «СМСЧ №19» Олександр Барков обговорює стан справ у хірургічному відділенні лікарні з медпрацівниками *(зліва направо)* ***сестрою-хазяйкою Мариною Варакутою, перев'язочною медсестрою Наталією Ніколенко, старшою медсестрою Вікторією Гергель та медсестрою Оксаною Колядою.***

Насправді заклад залишився в системі Міністерства охорони здоров'я. Нині ним успішно керує один з авторитетних медичних фахівців регіону, хірург, що має унікальні розробки та інновації в системі лікування травм та переломів за методом Єлізарова, кандидат медичних наук, лікар вищої категорії Олександр Барков. Під час зустрічі він повідомив, що трудовий колектив працює в нормальному режимі, в палатах, кабінетах і операційних — тепло, фінансування, хоч і замале, але є. Тут, як і раніше, проводять операції. Днями вирішилося питання про відкриття автобусного маршруту (№7), що з'єднає район Лісопаркової і (через центр міста) розташовану в сосновому лісі, на його околиці, лікарню №19.

Дуже хочеться вірити, що чиновники та ділки від медицини нарешті дадуть цьому закладу спокій, а численним пацієнтам — щастя стати на ноги.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Фото автора.

В інтересах людей

Вкладати свої гроші в амбулаторію на утриманні районного бюджету селяни вважають економічно вигідною справою.

Десь у глибинці скаржаться на бідність медицини та нестачу бюджетних коштів для неї. А в селі Музиківці Білозерського району Херсонщини громада вкладає власні кошти в охорону здоров'я не тільки з міркувань доброчинності.

Це насамперед економічно вигідно. Розрахунки прості: задля того, щоб здати звичайний аналіз сечі, крові на цукор чи рівень холестерину, донедавна місцевим жителям доводилося їздити до районної лікарні. А від Музиківки до райцентру Білозерка дві з половиною години автобусом. Туди-звідти виходить п'ять годин та ще й поки черги до лабораторії дочекаєшся — день і пропав. Ще й 25 гривень на оплату дороги викладай. От селяни й вирішили, що дешевше буде один раз оплатити створення власної лабораторії при сільській лікарській амбулаторії загальної практики, ніж постійно витрачати час та гроші на поїздки до райлікарні. Сказано — зроблено: місцеві підприємці склалися і придбали не тільки апаратуру для біохімічних аналізів, а й рентгенівський апарат, оксигенератор і навіть масажне ліжко подарували. Витратили на нове обладнання понад сорок тисяч гривень, зате сьогодні амбулаторія в Музиківці за рівнем медичного сервісу та комфортності багато в чому не поступається навіть тій-таки райлікарні. Адже в рамках проекту ПРООН громада отримала ще 160 тисяч гривень на встановлення в її приміщенні 22 нових металопластикових вікон та дверей, ремонт медичних кабінетів.

— Нині лікарську амбулаторію передали на утримання районного бюджету. Однак незалежно від відомчої приналежності об'єкта він був і залишається життєво важливим для громади. Адже послугами медзакладу користуються не тільки 2700 мешканців Музиківки, а ще й 1300 жителів сусіднього села Східного. До того ж тільки в нашому селі 160 старeньких, чий стан здоров'я потребує постійного лікарського нагляду, але їм фізично вкрай важко відвідувати лікарню в райцентрі. Тому ми й надалі збираємося підтримувати сільську медицину, хоча настрої у спонсорів нині суперечливі, — каже сільський голова Музиківки Олександр Лейбзон. — Раніше все було зрозуміло: амбулаторія перебувала на балансі сільської громади, і жителі села вважали цілком природним за можливості вкладати в її розвиток частину своїх доходів. Тепер у рамках реформи системи охорони здоров'я вона перейшла у відання району. І коли під час зустрічей із підприємцями мова заходить про нові пожертви, одразу постає запитання: а чому ми повинні давати гроші на об'єкт, яким має опікуватися не сільська, а районна влада? От і доводиться пояснювати, що приналежність змінилася, та сама амбулаторія нікуди із села «не втече» і за будь-яких обставин працюватиме для людей.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Процес погіршення пам'яті уповільнює... огірок

Поєднання огірків і полуниці зупиняє втрату пам'яті, характерну для хвороби Альцгеймера. Це встановили співробітники Солковського інституту (Сан-Дієго, штат Каліфорнія, США). Вони протестували флавонол фізетин, вводячи його лабораторним тваринам щодня, **пише Meddaily.ru з посиланням на Ani News**.

Як з'ясувалося, сполука покращує якість пам'яті і в нормальних організмів. На жаль, вона ніяк не впливала на утворення амілоїдних відкладень в мозку, що викликають симптоми захворювання.

Понад 10 років тому вчені відкрили, що фізетин захищає нейрони мозку від ефектів старіння. Пізніше було доведено: сполука має антиоксидантні і протизапальні властивості щодо мозкових клітин. Останнє відкриття — вона активізує клітинний шлях, пов'язаний з якістю пам'яті.

Безсонна ніч — як струс мозку

На думку шведських дослідників з університету Уппсали, ніч без сну можна порівняти зі струсом мозку.

Як повідомляють зарубіжні ЗМІ, в обох випадках підвищується рівень хімічних речовин у крові, характерних для травми голови.

«Учені провели дослідження, під час якого зробили забір крові у групи людей, що не спали всю ніч. Як з'ясувалося, у крові учасників експерименту був підвищений рівень речовин NSE і S-100B, які також є показниками травми голови — струсу мозку», — зазначається в повідомленні.

Хоча підвищення не таке високе, як після удару по голові, але все-таки значне, наголосили фахівці.

Раніше було доведено, що під час сну мозок очищується від накопичених за день токсинів. Ці токсини, у свою чергу, впливають на підвищення рівня NSE і S-100B, що спричиняє втрату тканини мозку. Цим пояснюється те, що після безсонної ночі людина найчастіше відчуває фізичний головний біль і труднощі з концентрацією уваги.

ЦИФРА

163202 жителі

провінції Манітоба (Канада) взяли участь в експерименті. У результаті з'ясувалося, що хворі на діабет, і жінки, і чоловіки, на 6 відсотків частіше недужають на грип...

Як засвідчили дослідження канадських учених, ***люди, які хворіють на діабет, мають схильність до вірусних інфекцій, зокрема до грипу. За висновком науковців, діабетики мають обов'язково вакцинуватися від цієї хвороби.***

Крім того, діабетики відчувають велике навантаження в разі потрапляння вірусної інфекції в організм.

Молочний коктейль — найнебезпечніший безалкогольний напій

З'ясовується, не газована вода є найнебезпечнішою у світі після алкогольних напоїв, а звичайний молочний коктейль. Це виявили американські вчені, які до цього були щиро переконані в лідерстві саме газованої води. Але, проаналізувавши результати свого дослідження, вони дійшли невтішного висновку, що найнебезпечнішим все-таки є молочний коктейль, **повідомляє Scienceblog.ru**.

У молочному коктейлі цукор і жири можуть значно перевищувати середньодобову норму їх споживання для дорослої людини. Ураховуючи той факт, що коктейлями часто запивають висококалорійні гамбургери і картоплю фрі, шкідливий вплив напою тільки посилюється.

Висновки вчених базуються на перевірці сотні школярів, які регулярно вживали шоколадний молочний коктейль. Виявилося, що для них цей напій — як справжній наркотик. Що більше цукру людина їсть, то більше їй хочеться знову його споживати, що ніяк не допомагає розв'язати проблему з ожирінням американської нації. Це повідомлення зробив керівник дослідження Ерік Стайс. Як зазначають дослідники, людина може мати залізну волю і сталеві нерви, але якщо вона стимулює центри задоволення цукром, то вже не в змозі контролювати свою вагу.

Друге місце у списку найбільш небезпечних безалкогольних напоїв посіла газована вода.

Трудовий колектив працює в нормальному режимі, в палатах, кабінетах і операційних — тепло, фінансування є

Гримаси херсонської приватизації,

або Як міська влада примудрилася продати в приватні руки... огорожу комунального скверу

У Херсоні вибухнув грандіозний скандал: міськвиконкомівські чиновники примудрилися продати в приватні руки огорожу... комунального скверу, упорядкованого коштом громади для відпочинку пенсіонерів та ветеранів. Причому зробили це навіть без відома та згоди міської ради.

Управління комунальної власності Херсона уклало з приватною фірмою угоду купівлі-продажу за 2,6 мільйона гривень пам'ятки архітектури дев'ятнадцятого сторіччя — Палацу міського зібрання, де свого часу виступав легендарний Федір Шаляпін. За радянських часів він був реконструйований під Будинок культури суднобудівників (БКС), але після передачі громаді майже чверть століття стояв порожнім і руйнувався на очах. Тому приватизація історичної нерухомості в центрі міста сама по собі ніяких суперечок не викликає — вартість її майбутньої реставрації значно перевищує нинішню ціну руїн.

А оскільки таких грошей у муніципальній скарбничці просто немає, ідея «перекласти» ці витрати на бізнес видається цілком логічною та привабливою.

Але під час оформлення документів у договір купівлі-продажу вписали не тільки Палац міського зібрання, а й «капітальну споруду» — огорожу прилеглої до будівлі земельної ділянки зі сценою. Отут і знялася буча: не далі, як 30 серпня минулого року, сесія Херсонської міської ради своїм рішенням надала згаданій ділянці статус нового скверу, названого «Павлівським» — на честь одного з ділових царських губернаторів Павла Клушина (втім, серед городян за ним прижилася неофіційна назва «Ветеранський»). Тоді ж за допомогою простих городян і за гроші спонсорів звідти прибрали та вивезли сміття, частково відновили напівзруйновану огорожу та сцену, встановили нові лавочки й проклали доріжки. А тепер виходить, що волонтери добре попрацювали не на громаду, а «на дядю» — нинішнього власника, котрий може встановити для відвідувачів скверу платню за прохід через ворота в огорожі, або й узагалі претендувати на викуп земельної ділянки «для обслуговування» його нерухомості. Люди обурені — їхні благородні почуття та безкорисливе бажання допомогти місту просто використали. М'яко кажучи, здивовані й депутати міськради.

— Про приватизацію колишнього Будинку культури суднобудівників я дізналася від інших колег-депутатів, котрі почали атакувати мене запитаннями: «Як можна було віддати у приватні руки міський сквер?»

Зібрали засідання земельної комісії, на яке запросили начальника управління комунальної власності Мкртича Мкртичана. Він познайомив нас із документами стосовно угоди, запевнив у її законності, але наголосив, що заявку на відведення земельної ділянки новий господар БКС не подавав, і на розгляд до нашої комісії вона також не надходила, — пояснила кореспонденту «Голосу України» голова земельної комісії Херсонської міськради юрист Тетяна Варущик.

Заплутана історія виходить

Схоже, тепер навіть керівники міста не дуже уявляють, як виплутатися із приватизаційного казусу без порушення законів та втрат для репутації. Активісти одразу кількох громадських організацій та депутати міськради вже оприлюднили свої підозри про те, що пам'ятка архітектури могла перейти до приватних рук за корупційною схемою — адже Палац міського зібрання був проданий через процедуру торгів з одним-єдиним учасником. Та й до того в обласному центрі бували випадки захоплення землі в найбільших парках — ім. Леніна та Ленінського комсомолу — під приватні кафе та навіть лазні, тож дані події гарно «вписуються» у цей ряд. Муніципальні чиновники корупційні мотиви спростовують і обіцяють, що сквер за будь-яких обставин залишиться у розпорядженні громади, а доступ туди збережуть вільний.

Та в який спосіб ці наміри здійснюватимуться — хтозна. Адже ті самі депутати Херсонської міськради «Павловському» статус скверу надали, а от меж земельної ділянки під нього не визначили — це мали зробити тільки нинішнього року.

— Огорожа скверу «Павлівський» минулого року відновлювалася коштом спонсорів. Але це не була «передпродажна підготовка», і я сама не розумію, як її могли продати разом із Будинком культури суднобудівників. Доручила співробітникам управління комунальної власності підняти та надати мені для вивчення пакет документів про цю угоду. В продажу БКС нічого поганого немає, але про сквер ми не домовлялися! — емоційно коментує ситуацію депутат міськради Зоя Бережна, яка була в. о. міського голови Херсона на момент укладення угоди.

Так чи інакше, але факт є факт: межі скверу «Павлівський» сьогодні не визначені, й охоронного статусу земельна ділянка біля Міського зібрання не має.

Отож зараз може розпочатися свого роду змагання, хто раніше встигне: чи міська влада «закріпить» землю саме за сквером, чи фірма-власник історичного будинку через суд доведе своє право на відведення прилеглої ділянки для своїх потреб, і тоді зі сквером доведеться попрощатися.

Хоча він аж ніяк не зайвий: після активної забудови центру та захоплення газонів під рекламні щити й літні майданчики кафе та ресторанів, площ зелених насаджень у Херсоні на третину менше, ніж необхідно за санітарними нормами. А городянам, як і всім нормальним людям, також хочеться дихати киснем, а не вихлопними газами від автомобілів.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Фото автора.

ДЕНЬ

№ 68 (5818) СЕРЕДА, 9 КВІТНЯ 2014

Сьогодні в Україні хмарно з проясненням, часом дощ, в окремих районах грози. Вітер південно–західний, північно–західний, 5—10 м/с. Температура вночі — 4—9 градусів вище нуля. Вдень буде 14—19 тепла, у центральних та південних областях — до +23, в західних областях — +9—14 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 9 КВІТНЯ

■ **1911.** Народився Степан Кириченко — український живописець-монументаліст, народний художник України. ■ **1921.** В Ялті засновано Будинок-музей письменника Антона Чехова, який оселився у місті 1890-го, збудував дім і флігель. ■ **1945.** ЦК КП(б) У і РНК УРСР прийняли Постанову «Про розвиток сільської електрифікації в областях УРСР». ■ **1974.** Спущено на воду перший радянський супертанкер «Крим» тоннажністю 182 тис. тонн. ■ **1993.** У Києві пройшов установчий з'їзд Спілки ректорів ВНЗ України. ■ **1999.** Верховна Рада України прийняла Закон «Про рослинний світ», основна мета якого — сприяти збереженню рослинного розмаїття країни.

У НОМЕР

Встановлюють свій стандарт якості

Луганська область планує зміцнити свою продовольчу безпеку шляхом кооперації виробників сировини та харчових продуктів, а також організації фірмової торгівлі. На думку голови облдержадміністрації Михайла Болотських, сьогодні регіон самодостатній з виробництва основних видів продукції: борошна, хліба, круп, яєць, олії, ковбасних виробів. При цьому виробники харчових продуктів прямо залежать не лише від сировинної бази, а й від існуючих умов підприємств торгівлі. Тому голова ОДА підтримав ініціативу деяких підприємців з організації спільної фірмової торгівлі під єдиною торговельною маркою — «Луганський стандарт якості».

Проект передбачає розміщення на території області фірмових кіосків, павільйонів та магазинів, де продаватимуть продукцію цих підприємств за цінами від виробника. «Вигоду мають і виробники, і населення, й місцева влада, адже ми беремо участь у благоустрої прилеглих територій, а також у реалізації деяких соціальних проектів», — зазначив один з ініціаторів проекту Вадим Єлисеєв.

«Створення під єдиною торговельною маркою фірмової торговельної мережі не тільки принесе вигоду, а й підтримає соціально незахищені верстви населення, бо ціни тут будуть прийнятніші, ніж у супермаркетах та інших магазинах», — підтверджує голова правління ПАТ «Луганськмлин» Зінаїда Наден.

Для підтримки сільгоспвиробників керівникам на місцях доручено активізувати роботу з укладання між районом і містом меморандумів про постачання овочів майбутнього врожаю та зі створення обслуговуючих сільгоспкооперативів.

Алла АНТІПОВА.

Котів рятують фахівці

Спеціальна служба, яка опікується зняттям котів з високих дерев, з'явилася в Дніпропетровську. Послуга — платна, але в особливих випадках рятувальники можуть грошей і не взяти.

— Коли я вже підбираюся до кота, то намагаюся з ним поговорити, привернути до себе, — поділився таємницями рятувальник Дмитро Махін. — Знімати тварину з дерева за холку не можна, адже кіт може розвернутися й подряпати. Беру його за задні й передні лапи й кладу в сумку зі спеціальної тканини, в якій тварина не задихнеться. Випускати кота з неї я рекомендую господарям уже вдома, щоб він знову не втік.

Найчастіше звертаються в ситуаціях, коли кіт уже пару днів сидить на дереві й люди самостійно його звідти дістати не можуть. Така тварина охочіше йде до рук, ніж та, що тільки-но залізла: вона вже втомлена, збезводнена й розуміє, що їй прагнуть допомогти.

Трапляється рятувальникам знімати одних і тих само тварин по кілька разів.

— Деякі люди вважають, що котів не потрібно знімати з дерев, мовляв, самі злізуть, — зазначає Дмитро Махін. — Утім, це неправда, буває й таке, що тварини вмирають на деревах. Крім того, якщо поруч воронячі гнізда, то кіт може постраждати від птахів.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Інваліда з ліжка піднімає саморобний кран

ТЕОРЕМА БУТТЯ

18 років тому Євген Батенчук із Радивилова став інвалідом: після радикуліту несподівано відмовили ноги та руки. Втім, попри недугу, Євген Михайлович намагається не бути прикованим до ліжка — веде активний спосіб життя. Для цього вигадав низку механічних нововведень, які допомагають йому і з ліжка самостійно піднятися, і містом проїхатися.

За словами Євгена Батенчука, його найбільше гнітили неспроможність самому давати собі раду і постійне залучання до обслуги родини.

— Тоді я почав думати, як поменше надокучати рідним, як самому щось посильно робити, — зізнається він. — Першою в голову прийшла ідея такого собі підйомного крана, який би дозволяв без сторонньої допомоги встати з ліжка, сісти в інвалідний візок, або ж навпаки — з візка переміститися в ліжко. Відтак вирішив встановити два електродвигуни з лебідками, відповідну металеву раму, яка б дозволяла перебувати в лежачій або сидячій позах. Звичайно, самотужки весь цей механізм встановити не міг, допомогли спеціалісти-земляки. Але задум і проект — мої власні. Тепер, скажімо, щоб перебратися з візка в ліжко, я на поміч нікого не кличу. Під'їжджаю, зачіплюю себе одним пасом попід руки, другим — за ноги. А далі вмикаю то одного мотора, то другого. Таким чином піднімаюся на відповідну висоту, переміщуюся у необхідному напрямку, можу сісти, можу лягти.

Виявив свої раціоналізаторські здібності Євген Батенчук і щодо інвалідного візка.

— Він у мене вже сьомий рік, — каже. — Візок на електричному приводі вітчизняного виробництва. На ньому і в місто виїжджаю, і до реабілітаційного центру навідуюся. Тут інвалідам надають багато послуг. Одна з них — масаж. Якраз під нього вирішив дещо переобладнати візок. А саме: зробити спинку рухливою, щоб моторчик міг її ставити у горизонтальне та вертикальне положення. Якщо в горизонтальне, то візок стає ліжком. Влітку, бувало, приїду в центр, і вже не треба вставати — масаж робили прямо на ньому. Є на візку також годинник, багажник, парасолька, радіо і багато іншого.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Євген Батенчук вважає, що в його випадку корисно багато рухатися, в чому йому допомагає модернізований ним самим візок.

СПОРТ

«Українські отамани» житимуть

Бокс. Віце-президент ФБУ України Олександр Павелець запевнив міністра молоді і спорту України Дмитра Булатова, що боксерський клуб «Українські отамани» продовжить свою діяльність. Раніше деякі ЗМІ повідомляли, що він на межі закриття.

— Від віце-президента Федерації боксу України Олександра Павельця дізнався, що боксерський клуб «Українські отамани» продовжує свою діяльність, нині спортсмени у відпустці, — розповів міністр. — Орієнтовний термін збору команди — липень—серпень поточного року з метою підготовки до наступного сезону WSB, який триватиме з жовтня 2014 по травень 2015 року...

Також Дмитро Булатов поінформував, що наступного сезону за результатами серії WSB розіграють 17 ліцензій на участь в Олімпійських іграх за рейтингом AIBA. Також за результатами чемпіонату світу, який відбудеться у місті Доха (Катар) 5—18 жовтня нинішнього року, стануть відомі власники 23 олімпійських ліцензій.

ФОТОФАКТ

«Хімік» (Южне) виграв регулярний чемпіонат Суперліги. Попереду — серія плей-оф. Атакує гравець команди-лідера Артем Місютін.

Фото з сайту Суперліги.

Відмовилися від турне Америкою

Футбол. Ще у березні були розмови про те, що національна збірна України вирушить в турне Америкою, де в період з 30 травня по 6 червня зіграє з Чилі, Колумбією та Кореєю. Планували також спаринги з командами Алжиру, Китаю, Румунії та Ірландії. Але тренерський штаб української збірної вирішив відмовитися від цієї поїздки і попросив відповідні структури знайти суперника для контрольного матчу на 2 вересня.

Як кажуть у таких випадках, Михайлові Фоменку та його помічникам видніше, як готувати команду до старту у відбірному циклі Євро-2016. Але і така ситуація викликає певний подив, бо перший матч збірна України проведе 8 вересня вдома проти команди Словаччини. Чи вистачить якогось тижня, щоб підготуватися до такої відповідальної гри?..

Либонь, попереду — зустріч тренера збірної з журналістами і його аргументована розповідь про своє бачення ситуації.

Третє місце «Динамо» не задовольнить

Президент ФК «Динамо» (Київ) **Ігор Суркіс** в ефірі одного з телеканалів категорично відкидає думку, що його команда і цього сезону стане третьою:

— Зрозуміло, що ми боротимемося до останнього, але тепер не все залежить від нас, бо ми програли у Дніпропетровську. Але сьогодні «Дніпро» показує один із найвищих у чемпіонаті рівнів гри, набирає кондиції «Шахтар».

Висновки робитимемо після завершення чемпіонату, виходячи з того, яке місце посядемо. Ви, либонь, прекрасно розумієте, що київське «Динамо» два сезони поспіль не може фінішувати третім. Тому зробимо відповідні висновки і серйозно розберемося. Але після завершення сезону...

Над номером працювали: Наталя ЯРЕМЕНКО, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Оксана КАЛУГІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 34921

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

